

RAPORT DE MEDIU
PENTRU AMENAJAMENTUL SILVIC AL
FONDULUI FORESTIER UP VII PĂDURI PRIVATE
MARAMUREȘ

Introducere

Rețeaua Natura 2000 este constituită la nivel european și conține zone naturale protejate ce cuprind eșantioane reprezentative de specii sălbatice și habitate naturale de interes comunitar. Ea a fost constituită pentru protecția naturii și menținerea acestora pe termen lung în vederea asigurării resurselor necesare dezvoltării socio-economice. Realizarea Rețelei Natura 2000 se bazează pe două directive ale Uniunii Europene „Directiva Habitatare” și „Directiva Păsări”, directive transpuse în legislația românească prin OUG nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice și OM nr. 46/12.01.2016 privind instituirea regimului de arie naturală protejată și declararea siturilor de importanță comunitară ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România. Obiectivul rețelei este acela de a proteja biodiversitatea pe plan european, și implicit și în România, precum și promovarea de activități economice benefice pentru conservarea biodiversității.

1. Expunerea conținutului și a obiectivelor principale ale amenajamentului silvic (plan) precum și a relației cu alte planuri și programe relevante

1.1 Conținutul amenajamentului silvic :

Elaborarea proiectului de amenajare presupune parcurgerea următoarelor etape:

1. Studiul stațiunii și al vegetației forestiere
2. Definirea stării normale a pădurii
3. Planificarea lucrărilor de conducere a procesului de normalizare a pădurii

1. Studiul stațiunii și al vegetației forestiere se face în cadrul lucrărilor de teren și al celor de redactare a amenajamentului și are ca scop determinarea și valorificarea informațiilor care contribuie la:

➤ Cunoașterea condițiilor naturale de vegetație, a caracteristicilor arboretului actual, a potențialului productiv al stațiunii și a capacității de producție și protecție a arboretului;

➤ Stabilirea măsurilor de gospodărire în acord cu condițiile ecologice și cu cerințele social-ecologice;

➤ Realizarea controlului prin amenajament privind exercitarea de către pădure în ansamblu și de către fiecare arboret în parte a funcțiilor ce i-au fost atribuite. Amenajamentul conține studii pentru caracterizarea condițiilor staționale și de vegetație, ce cuprind evidențe cu date statistice, caracterizări, diagnoze precum și măsuri de gospodărire corespunzătoare condițiilor respective.

2. Conducerea pădurii prin amenajament spre starea normală presupune:

➤ Stabilirea funcțiilor pe care trebuie să le îndeplinească pădurile (în funcție de obiectivele ecologice, economice și sociale);

➤ Stabilirea caracteristicilor fondului de producție normal, adică a bazelor de amenajare.

3. Prin planificarea recoltelor se urmăresc două obiective: recoltarea produselor pădurii și îndrumarea fondului de producție spre starea normală. Acest fapt face ca în procesul de planificare a recoltelor să apară distinct următoarele preocupări:

- stabilirea posibilității;

- întocmirea planului de recoltare.

Pentru proprietarii parcelelor forestiere, după parcurgerea etapelor menționate mai sus, a fost elaborat un amenajament silvic ce cuprinde următoarele capitole:

- situația teritorial – administrativă;

- organizarea teritoriului;

- gospodărirea din trecut a pădurilor;

- studiul stațiunii și al vegetației forestiere;

- stabilirea funcțiilor social – economice și ecologice ale pădurii și a bazelor de amenajare;

- reglementarea procesului de producție lemnoasă și măsuri de gospodărire a arboretelor cu funcții speciale de protecție;

- valorificarea superioară a altor produse ale fondului forestier în afara lemnului;

- protecția fondului forestier;

- instalații de transport, tehnologii de exploatare și construcții forestiere;

- analiza eficacității modului de gospodărire a pădurilor;

- diverse;

- planuri de recoltare și cultură;

- planuri privind instalațiile de transport și construcțiile silvice;

- prognoza dezvoltării fondului forestier;

- evidențe de caracterizare a fondului forestier;
- evidențe privind aplicarea amenajamentului.

1.2. Obiectivele amenajamentului silvic:

În conformitate cu cerințele social-economice, ecologice și informaționale, amenajamentul silvic al fondului forestier proprietate privată, îmbină strategia ecosistemelor forestiere din zonă cu strategia dezvoltării societății. Cea mai importantă direcție în care s-a acționat o constituie creșterea protecției mediului înconjurător, creșterea calității factorilor de mediu (aer, apă, sol, floră și faună) și ridicarea calității vieții individuale și sociale a locuitorilor din zonă. Pentru pădurile cuprinse în amenajamentul silvic al fondului forestier proprietate privată, obiectivele social-economice avute în vedere la reglementarea modului de gospodărire a acestora, detaliate prin stabilirea Țelurilor de producție ori de protecție la nivelul unităților de amenajament (parcelă, subparcelă, etc.) sunt prezentate în tabelul nr. 1.

(Tabel 1.)

Nr.crt	Grupa de obiective și servicii	Denumirea obiectivului de protejat sau a serviciilor de realizat
A. TELURI DE PROTECTIE		
1.	Protecția apelor	- bazine torențiale sau cu transport excesiv de aluviuni
2.	Protecția terenurilor și a solurilor	- terenurile vulnerabile la eroziune și alunecări, cu panta mare
3.	Protecție contra factorilor climatici și industriali dăunători	- pădurile de stejari din zonele de câmpie
4.	Funcții de recreere	pădurile din jurul comunelor
5.	Servicii științifice și de ocrotire a genofondului și ecofondului forestier	- rezervații pentru ocrotirea integrală a naturii - Sit Natura 2000
6.	Produse lemnoase	- lemn pentru cherestea
7.	Alte produse în afara lemnului și a serviciilor	- vânatul, fructe de pădure, ciuperci comestibile, plante medicinale și arome etc.

Obiectivele asumate prin amenajamentul silvic al fondului forestier proprietate private din UP VII Păduri private, susțin integritatea ariilor naturale protejate de interes comunitar și național din zonă precum și conservarea pe termen lung a habitatelor forestiere de interes comunitar.

1.3. Relația amenajamentului silvic cu alte planuri și programe relevante :

Amenajamentul silvic pentru fondul forestier din U.P VII Păduri private, inclus în aria naturală protejată Situl Natura 2000 Bârsău – Șomcuta se suprapune cu teritoriile gestionate prin

planul de management. Lucrarea elaborată nu vine în contradicție cu studiile și proiectele elaborate anterior, ci chiar le completează prin valorificarea eficientă a resurselor, în condițiile dezvoltării durabile. Reglementările pentru realizarea amenajamentului silvic al fondului forestier proprietate private UP VII Păduri private, vor fi prevăzute și în alte planuri, care se referă la zona studiată.

Principalele funcțiuni ale amenajamentului silvic, stabilite prin proiectul tehnic și planul de management, rămân valabile și neschimbate în privința unităților și subunităților teritoriale. Zona studiată se situează în afara intravilanului, pe suprafața gestionată de Ocolul Silvic Șomcuta Mare, având numai funcțiuni de teren silvic. Întreaga suprafață rămâne în folosință silvică pe durata realizării planului și după finalizarea acestuia.

2. Aspecte relevante ale stării actuale a mediului și ale evoluției sale probabile în situația neimplementării planului propus:

Pe suprafața gestionată de Ocolul Silvic Șomcuta Mare și în imediata apropiere nu sunt amplasate industrii poluatoare. Starea factorilor de mediu este bună, un argument în acest sens este însăși delimitarea sitului Natura 2000 Bârsău – Șomcuta.

Pădurile identificate în siturile Natura 2000, situate în limitele teritoriale ale U.P.VII Păduri private reprezintă habitate forestiere, cu caracteristici foarte bune pentru existența și dezvoltarea unui număr mare de specii de interes comunitar. Neimplementarea reglementărilor amenajamentului silvic nu ar duce în nici un caz la ameliorarea stării factorilor de mediu ci dimpotrivă la neîndeplinirea obiectivelor social – ecologice și economice ale pădurii. În continuare se vor enumera câteva din consecințele neimplementării reglementărilor amenajamentului silvic:

- Dezvoltarea haotică a arboretelor, cu proliferarea speciilor invazive, puțin productive și de calitate inferioară (ex. salcâm, mălin american, carpen, plop etc.);
- Deteriorarea structurii pe vârste a arboretelor fapt ce ar face dificilă regenerarea și dezvoltarea stratului seminișului (mai ales la speciile de lumină);
- Degradarea și uscarea arborilor;
- Neefectuarea tăierilor de igienă sau neridicarea la timp a arborilor căzuți în urma doborâturilor și rupturilor de vânt și zăpadă ar putea conduce la proliferarea unor populații de dăunători cu efecte dezastruoase asupra echilibrului pădurii;
- Deteriorarea aspectului peisagistic;

➤ Orice perturbare în viața pădurii ar avea efecte și asupra celorlalți factori ai mediului (apă, sol, climă, biodiversitate) dar și asupra speciilor ce își au habitatul sau își procură hrana din pădure; ➤ Neasigurarea satisfacerii neîntrerupte a nevoilor de lemn etc.

3. Caracteristicile de mediu ale zonei posibil a fi afectată semnificativ:

3.1 Aspecte generale:

Teritoriul cuprins în amenajamentul silvice al fondului forestier proprietate private UP VII, ce face subiectul prezentului studiu, având o suprafață de 128,57 ha, obligă la caracterizarea sa, ca parte a unor unități teritoriale, domenii sau regiuni mai extinse, fără însă a omite particularitățile locale.

3.2.Poziția geografică:

Fondul forestier în suprafață de 128,57 ha, administrat de O.S. Șomcuta Mare, cuprinde pădurile proprietate privată situate pe raza mai multor localități: Mireșu Mare, Satulung, Șomcuta, în nord-vestul țării de-a lungul văii Someșului. Complexul de relief este caracterizat prin terase și câmpie și dealuri joase în zona Codrului.

Din punct de vedere administrativ-teritorial suprafața ocolului se găsește repartizată în județul: Maramureș (100 %), pădurea fiind situate în vecinătatea localităților Satulung, Șomcuta Mare, Mireșu Mare. Suprafața păduroasă din U.P.VII Păduri private se încadrează din punct de vedere fitoclimatic, în etajul *Deluros de gorunete, făgete și goruneto-făgete*(FD3).

Din perspectiva raportului cu ariile naturale protejate, suprafața luată în studiu (128,57 ha) se suprapune integral cu situl Natura 2000.

3.4 Limite:

Vecinătățile, limitele teritoriale, hotarele unității de producție VII Păduri Private Maramureș sunt prezentate în tabelul următor:

Trup	Puncte cardinale	Vecinătăți	Limite		Hotare
			Felul	Denumirea	
MĂRIUȘ I	N	Terenuri agricole	Naturală; Convențională	Limită de proprietate	Liziera pădurii; Limită de parcelă; Borne
	S	Fond forestier O.S. Șomcuta Mare	Naturală; Convențională	Limită de proprietate	Liziera pădurii; Limită de parcelă;

					Borne
	E	Fond forestier O.S. Şomcuta Mare	Naturală; Convenţională	Limită proprietate	de Liziera pădurii; Limită de parcelă; Borne
	V	Fond forestier O.S. Şomcuta Mare; Terenuri agricole	Naturală; Convenţională	Limită proprietate	de Liziera pădurii; Limită de parcelă; Borne
MĂRIUŞ II	N	Fond forestier O.S. Şomcuta Mare; Terenuri agricole	Naturală; Convenţională	Limită proprietate	de Liziera pădurii; Limită de parcelă; Borne
	S	Fond forestier O.S. Şomcuta Mare	Naturală; Convenţională	Limită proprietate	de Limită de parcelă; Borne
	E	Fond forestier O.S. Şomcuta Mare; Terenuri agricole	Naturală; Convenţională	Limită proprietate	de Liziera pădurii; Limită de parcelă; Borne
	V	Fond forestier O.S. Şomcuta Mare	Naturală; Convenţională	Limită proprietate	de Limită de parcelă; Borne
MĂRIUŞ III	N	Fond forestier O.S. Şomcuta Mare; Terenuri agricole	Naturală; Convenţională	Limită proprietate	de Liziera pădurii; Limită de parcelă; Borne
	S	Fond forestier O.S. Şomcuta Mare; Terenuri agricole	Naturală; Convenţională	Limită proprietate	de Liziera pădurii; Limită de parcelă; Borne
	E	Fond forestier O.S. Şomcuta Mare	Naturală; Convenţională	Limită proprietate	de Limită de parcelă; Borne
	V	Fond forestier O.S. Şomcuta Mare	Naturală; Convenţională	Limită proprietate	de Limită de parcelă; Borne

Trup	Puncte cardinale	Vecinătăți	Limite		Hotare
			Felul	Denumirea	
PĂDUREA OBREJNE	N	Fond forestier O.S. Șomcuta Mare; Terenuri agricole	Naturală; Convențională	Limită de proprietate	Liziera pădurii; Limită de parcelă; Borne
	S	Fond forestier O.S. Șomcuta Mare; Terenuri agricole	Naturală; Convențională	Limită de proprietate	Liziera pădurii; Limită de parcelă; Borne
	E	Fond forestier O.S. Șomcuta Mare; Terenuri agricole	Naturală; Convențională	Limită de proprietate	Liziera pădurii; Limită de parcelă; Borne
	V	Fond forestier O.S. Șomcuta Mare; Terenuri agricole	Naturală; Convențională	Limită de proprietate	Liziera pădurii; Limită de parcelă; Borne

1.3. Trupuri de pădure (bazinete) componente

Unitatea de producție VII Păduri Private Maramureș este constituită din 4 trupuri de pădure după cum urmează:

Nr. crt.	Denumirea trupului de pădure (bazinetului)	Parcele componente	Suprafața - ha -	Gara CFR de destinație	Distanța în km până la		
					Ocol	Localitate	Gara CFR
1	Măriuș I	7, 13	15,42	Baia Mare	12	4	23
2	Măriuș II	57, 58, 66, 69, 96, 102	23,84	Baia Mare	6	3	25
3	Măriuș III	40, 59, 71, 76, 103	41,76	Baia Mare	7	4	26
4	Pădurea Obrejne	21, 22, 105, 106, 107, 108, 109	47,55	Baia Mare	9	6	29
TOTAL UP			128,57	-	-	-	-

Elemente generale privind cadrul natural

Geologie

Din punct de vedere geologic, teritoriul unității de producție și protecție se află situat în districtul Depresiunii Centrale a Silvaniei, subdistrictul Baia Mare.

Substratul litologic este variat atât ca vârstă, cât și ca formațiune geologică.

Formațiuni de marne și argile din Neogen, seria Miocenă, etajul Sarmatian se găsesc pe cea mai mare parte din suprafața unității de producție.

Pe aceste formațiuni de marne și argile unde panta este inexistentă s-au format luvosoluri stagnice și preluvosoluri gleice.

Din punct de vedere stațional interesează în mod deosebit stratul superior al formațiunilor geologice care influențează direct geneza și proprietățile fizico-chimice ale solului.

Geomorfologia

Din punct de vedere geomorfologic, teritoriul studiat face parte din Ținutul Câmpiei Tisei (VII), Subținutul câmpiei de divagare (B), Districtul Câmpiei Someșului (a), partea sudică și vestică, iar partea de nord și est în zona Țării Chioarului.

Forma de relief predominantă este câmpia (joasă, medie și înaltă) și pe o mică parte versantul. Altitudinea minimă este de 170 m (u.a. 7A), iar cea maximă este de 240 m (u.a. 57). Configurația terenului este în cea mai mare parte plană.

Prin urmare, acest teritoriu se caracterizează printr-o energie de relief mică, arboretele fiind situate pe terenuri fără înclinare, care conduc de obicei la formarea unor soluri mijlociu profunde la profunde, de tipul luvosolurilor.

Influența reliefului asupra bonității stațiunilor forestiere trebuie privită în strânsă corelație cu toți ceilalți factori care influențează dezvoltarea fiecărui arboret în parte.

Altitudinea variază astfel:

- 101-200 m – 18,62 ha (14%);

- 201-400 m – 109,95 ha (86%);

Forma de relief predominantă este câmpia, iar panta terenului este $< 16^\circ$ - 128,57 ha (100%).

Expoziția generală este însorită (71%), parțial însorită (27%) și umbrită (2%).

Configurația terenului este plană, cu rare forme de relief ondulat.

Hidrologia

Suprafața unității de producție face parte din bazinul hidrografic al râului Someș. Rețeaua hidrografică este destul de bogată prin cursuri de apă care sunt afluenți ai Someșului sau Lăpușului. Regimul hidric este de tip podiș-câmpie, cu debit variabil (cu viituri primăvara și vara uneori seacă). Aceste ape nu prezintă caracter de torențialitate, energia de relief fiind mică.

Alimentația rețelei hidrografice este mixtă, atât nivală, cât și pluvială.

Se consideră că sub acest aspect exigențele speciilor sunt asigurate.

Clima

Din punct de vedere climatic, cea mai mare parte a unității de producție este sub influența climatului temperat - continental cu influențe mediteraniene, caracterizat prin primăveri timpurii, veri calde și relativ umede, toamne lungi și călduroase și ierni ușoare.

Climatul local este determinat de formele de relief, diferențele de altitudine, expoziție, direcția și intensitatea vânturilor prezentând variații față de valorile medii.

Regimul termic

Temperatura medie anuală este de 9,4⁰C. Minimile de temperatură se înregistrează în lunile ianuarie-februarie, temperaturile medii lunare se situează în jurul valorii de -1,1⁰C și -3,2⁰C. Maximele de temperatură se înregistrează în lunile iulie-august, temperaturile medii lunare se situează în jurul valorii de 20,2⁰C și 20,6⁰C.

Prima zi cu îngheț este în jurul datei de 1 – 10 octombrie, iar ultima zi de îngheț în jurul datei de 21 aprilie – 1 mai. Perioada bioactivă este de circa 291 de zile și este foarte favorabilă speciilor de bază.

Datele prezentate provin de la stația meteorologică Baia Mare.

Regimul pluviometric

Precipitațiile medii anuale au valori lunare care oscilează între 620 – 1120 mm, înregistrându-se un maxim în luna iunie (1120 mm) și un minim în luna februarie (620 mm).

Precipitațiile au un regim destul de constant, perioadele de secetă sunt foarte rare, datorită în special gradului mare de împădurire a zonei geografice în care se află unitatea de producție.

Data medie a primei și ultimei ninsori este 21 noiembrie, respectiv 31 martie. Numărul mediu de zile cu ninsoare este de 25 – 31, iar cel cu strat de zăpadă este de 60 – 80 de zile.

Regimul eolian

Vânturile predominante bat din direcția SV cu viteze medii de 3,4 – 3,8 m/s și ating valorile cele mai mari în perioada de iarnă, fără a provoca daune evidente vegetației forestiere (speciile existente, în marea majoritate foioase au rezistență mare la acest factor destabilizator)

Soluri

Clasificarea solurilor s-a făcut după “Sistemul român de taxonomie a solurilor” (SRTS) elaborat de ICAS- Bucuresti, în anul 2003. Condițiile climatice, forma de relief și materialul parental au determinat formarea de tipuri și subtipuri de soluri caracteristice regiunii.

Procesul de formare a solurilor s-a dezvoltat diferit în funcție de componența și caracteristicile complexului de factori pedogenetici.

Tipuri de stațiune

4.4.1. Evidența și răspândirea teritorială a tipurilor de stațiune

În cadrul unității de producție VII Păduri Private Maramureș au fost identificate trei tipuri de stațiune, încadrarea acestora pe categorii de bonitate, cât și repartizarea acestora din punct de vedere valoric și procentual în totalul unității de producție fiind prezentate în tabelul următor:

Nr cr t	Tipul de stațiune		Suprafața		Categorია de bonitate			Tip și subti p de sol
					sup.	mijl.	inf.	
	Codul	Diagnoza	ha	%	ha			
Etajul deluros de cvercete cu stejar (FD1)								

1	7.3.3.2.	Deluros de cvercete cu stejar Pm, podzolit-pseudogleizat cu <i>Poa Pratensis</i> – <i>Carex Caryophyllea</i>	101,85	84	-	101,85	-	2212
2	7.3.3.3.	Deluros de cvercete cu stejar Ps, brun podzolit, puternic pseudogleizat, edafic mare	4,40	3	4,40	-	-	2212
Total etaj fitoclimatic (FD1)			106,25	87	4,40	101,85	-	-
Câmpie forestieră (FC)								
3	8.3.3.3.	Câmpie forestieră de stejăret Pm, podzolit puternic pseudogleizat de depresiune largă, edafic mijlociu	15,42	13	-	15,42	-	2109 2212
Total câmpie forestieră (FC)			15,42	13	-	15,42	-	-
TOTAL			121,67	100	4,40	117,27	-	-
			-	100	3	97	-	-

Descrierea tipurilor de stațiuni cu factori limitativi și măsurile de gospodărire impuse de acești factori

Etajul deluros de cvercete cu stejar (FD1) – 106,25 ha (87%)

Deluros de cvercete cu stejar Pm, podzolit – pseudogleizat cu *Poa pratensis* – *Carex caryophyllea* – 101,85 ha (84%)

Bonitate mijlocie pentru stejărete (de terasă), gorunete, goruneto-stejărete, cerete și gârnițete de dealuri, cvercete de gorun+gârniță+cer.

Recomandări - păstrarea actualelor arboretelor de tip fundamental la consistență plină, pentru asigurarea unui drenaj biologic echilibrat, evitarea înmlăștinării de suprafață, a podzolirii și pseudogleizării, deci a micșorării volumului fiziologic util al solului. Refacerea arboretelor degradate ca urmare a reducerii consistenței, prin metode adecvate pentru împlinirea acesteia, introducându-se cu această ocazie, pe lângă speciile de bază, amestec și ajutor caracteristice tipului, laricele și pinul silvestru, eventual și pinul strob, în proporție de până la 30%.

Deluros de cvercete cu stejar Ps, brun podzolit, puternic pseudogleizat, edafic mare – 4,40 ha (3%);

Frecvent pe terenuri plane, orizontale, cu substraturi din depozite pliocene de argile, nisipuri, pietrișuri, cu depuneri eoliene. Soluri brune mediu spre puternic podzolite, puternic pseudogleizate în Btw, moderat în orizonturile superioare. Profunde, moderat humifere, lutoase și luto-prăfoase în orizonturile superioare, luto-argiloase, prăfoase, în orizontul Btw (situate sub

nivelul de 50 cm), cu drenaj intern lent și stagnări de apă de scurtă durată la suprafață, dar prelungite primăvara în sol. Volumul edafic mare.

Troficitatea potential mijlocie, aciditatea activă moderată, apa accesibilă în medie peste mijlociu asigurată (H_{IV}), regimul de umiditate – vernal U_{8-6} , uneori scurt U_9 , estival timpuriu U_{4-3} , estival mijlociu U_2 , estival târziu U_{2-1} , în volum edafic mare.

Pătura vie de tipul *Carex Silvatica-Stellaria Geum*, cu grad de acoperire neregulat, predominant scăzut, formată din specii de *Carex* (*Carex Silvatica*, predominantă, *Carex Pilosa*, *Carex Divulsa*), *Stellaria Hholostea*, *Ranunculus Auricomus*, gramineele *Dactylis Glomerata*, *Festuca Gigantea*, etc. Unele suprafețe cu sol slab humifer, total acoperite cu *Carex Silvatica*, pe alocuri, pâlcuri practice pure de *Stallaria Holostea*.

Faciesuri și tipuri apropiate de versanți – pe înclinări de 5 – 10°, soluri brune mediu spre slab podzolite – pseudogleizate și condiții de cverceto-cărpinete, mai bogate în stejar și gorun cu jugastru, arțar, alun, etc.

Bonitatea superioară pentru cer, stejar, gorun și carpen în cverceto-cărpinete bogate în cer, de clasa a II-a de producție.

Recomandări – Păstrarea actualelor arboreta de tip fundamental și refacerea în aceeași structură a celor degradate. Introducerea în proporție de până la 30% a pinului silvestru și a alaricelui în buchete pe rânduri (simple sau duble).

Câmpia forestieră (FC) – 15,42 ha - 13%

Câmpie forestieră de stejăret Pm, podzolit, puternic pseudogleizat, de depresiune largă, edafic mijlociu – 15,42 ha (15%);

Frecvent în câmpii cu rovine puțin adânci ori fâșii în jurul unor rovine sau în depresiuni relative întinse, mai rar pe platforme (terase), cu substraturi loessoide, lutoase, și luto-argiloase. Soluri brune, brune-roșcate și cernoziomuri argilice (degradate), toate podzolite, puternic pseudogleizate, cu orizont Btw luto-argilos și argilo-lutos greu, sub adâncimea de 40 – 50 cm. Grisimea utilă și volumul edafic mijlocii. Apa freatică la 5 – 8 m. Troficitatea potential mijlocie spre ridicată, cea efectivă mijlocie.

Bonitate mijlocie pentru stejărete. Arborete de stejar +/- în diseminație carpen, frasin, cer, jugastru, păr, măr, arțar, etc. sau stejăreto – cărpinete. Greutăți de regenerare din cauza contrastelor de umiditate.

Recomandări – regenerarea și refacerea arboretelor în structura tipurilor fundamentale existente, în raport cu condițiile staționale.

Situația sintetică a factorilor destabilizatori și limitativi

NATURA FACTORILOR		Suprafata afectata									
		Total		Grade de manifestare							
		%	Ha	%	Ha	%	Ha	%	Ha	%	Ha
Doboraturi de vant	(V1 - 4)										
Uscare	(U1 - 4)										
Atacuri de daunatori	(II - 3)										
Incendieri	(K1 - 3)										
Rupturi de zapada si vant	(Z1 - 4)										
Vatamari de exploatare	(E1 - 4)										
Vatamari produse de vanat	(C1 - 4)										
Poluare	(1 - 4)										
Alunecari	(A1 - 4)										
Inmlastinari	(M1 - 3)	10	12.01	100		3.80	32	8.21	68		
Eroziune in suprafata	(S1 - 4)										
Eroziune in adancime	(A1 - 5)										
Eroziune total	(1 - 5)										
Roca la suprafata total	(R1 - A)										
din care pe:0.1-0.2S	(R1 - 2)										
0.3-0.5S	(R3 - 5)										
>=0.6S	(R6 - A)										
Tulpini nesanatoase total	(T1 - A)	3	3.34	100				3.34	100		
din care: 10-20%	(T1 - 2)										
30-50%	(T3 - 5)	3	3.34	100				3.34	100		
>=60%	(T6 - A)										
Suprafata fondului forestier :			121.67	Ha							

Evidenta arboretelor afectate de factori destabilizatori si limitative

Natura	Intensitate	U N I T A T I A M E N A J I S T I C E			
(M1 - 3) sezoniera	7 A 22 D				
	Total M2			2 UA	3.80 HA
permanenta	22 A				
	Total M3			1 UA	8.21 HA
Total	(M1 - 3) Inmlastinari			3 UA	12.01 HA
(T3 - 5) 30%	57				
	Total T3			1 UA	3.34 HA
Total	(T3 - 5) Tulpini nesanatoase 30-50%			1 UA	3.34 HA
Total UP				4 UA	15.35 HA

Starea sanitară a pădurii

Starea sanitară a arboretelor din această unitate de producție prezintă o importanță deosebită deoarece o infestare puternică ar produce pagube mari atât în ceea ce privește producția de biomasă, cât și asupra efectului de protecție.

Din evidențele amenajamentelor anterioare, precum și din precizările acestora privind istoricul pădurilor, rezultă că, până în prezent, nu au fost fenomene care să modifice substanțial caracterul arboretelor.

De aceea, se recomandă executarea la timp și corectă a tuturor lucrărilor, necesare pentru fiecare arboret, în vederea menținerii unei stări sanitare corespunzătoare și a unei vitalități normale.

Mijlocul cel mai eficace de prevenire este asigurarea creșterii viguroase a plantațiilor, pentru care trebuie asigurate condiții corespunzătoare ce constau în:

- introducerea speciilor în stațiuni corespunzătoare cu respectarea tehnologiei de pregătire a terenului și folosirea la plantare a puieților viguroși și perfect sănătoși;
- efectuarea lucrărilor de îngrijire și conducere la timp și în condiții silvotehnice superioare;
- controlul fitosanitar și combaterea tuturor dăunătorilor ce apar în vederea localizării focarelor;
- extragerea exemplarelor puternic infestate, cu ocazia primelor lucrări de îngrijire sau chiar imediat după depistarea lor.

Concluzii privind condițiile staționale și de vegetație

Din analiza tuturor factorilor staționali (climatici, geomorfologici, geologici, pedologici) și a formațiunilor forestiere existente în cuprinsul U.P. VII Păduri Private Maramureș, se poate afirma că sunt întrunite condiții bune și foarte bune pentru dezvoltarea cvercineelor în etajele de vegetație existente.

4. Probleme de mediu existente care sunt relevante pentru plan sau program (ariile de protecție specială avifaunistică sau arii speciale de conservare reglementate conform actelor normative privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice):

Cadrul legislativ european care reglementează activitățile din cadrul Rețelei Natura 2000 este format din Directiva Păsări 79/409CEE privind conservarea păsărilor sălbatice și Directiva Habitate 92/43/CEE privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de floră și faună sălbatice.

La noi în țară cele două directive au fost transpuse inițial în legislația românească prin Legea 462/2001 pentru aprobarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 236/2000 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice. În cea de a doua etapă mai precis în luna iunie a anului 2007 a fost promulgată Ordonanța de Urgență nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, care abrogă Legea 462/2001 și care conține prevederi mai detaliate referitoare atât la constituirea rețelei Natura 2000, cât și la administrarea siturilor și exercitarea controlului aplicării reglementărilor legale instituite pentru acestea. De asemenea a fost emis OM nr. 46/12.01.2016 privind instituirea regimului de arie naturală protejată și declararea siturilor de importanță comunitară ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România.

Siturile de importanță comunitară avizate de Comisia Europeană și ulterior promovate printr-un act normativ de către statul membru în cauză, devin „Situri Natura 2000”. Acestea se împart în două categorii, în funcție de directiva europeană care a stat la baza declarării lor: arii de protecție specială avifaunistică pentru protecția păsărilor sălbatice incluse în Directiva Păsări și situri de importanță comunitară pentru protecția unor specii de floră și faună dar și a habitatelor sălbatice incluse în Directiva Habitate.

În fondul forestier proprietate privată și gestionată de Ocolul Silvic Șomcuta Mare. există un sit de interes comunitar - Situl Natura 2000 Bârsău -Șomcuta.

În cazul amenajamentului silvic luat în studiu teritoriul este gestionat prin planul de management din 2016, nu au fost identificate probleme de mediu relevante care să nu aibă soluții în gestionarea conform planului de management.

5. Obiective de protecție a mediului, stabilite la nivel național, comunitar sau internațional care sunt relevante pentru plan și modul în care s-a ținut cont de aceste obiective și de orice alte considerații de mediu în timpul pregătirii planului

Obiectivele de protecție a mediului, la nivel comunitar, relevante pentru amenajamentul silvic luat în studiu sunt:

- protecția fondului forestier, care constituie principalul obiectiv de protecție a mediului al amenajamentului studiat;
- protecția calității aerului, în special în zonele locuite
- protecția calității solului, pentru toate categoriile de folosință, în special pentru terenurile cu vegetație forestieră
- protecția calității apelor de suprafață și freatice
- protecția habitatelor naturale și a speciilor de floră și faună sălbatică.

Prin măsurile propuse a se aplica în amenajamentele luate în studiu, evaluate în cadrul acestui raport, vor fi respectate obiectivele de protecție a mediului de mai sus.

Ținând cont de ansamblul de lucrări silvotecnice prevăzute în plan, precum și de impactul produs la execuția lor se consideră că acestea nu au efecte negative asupra mediului. Ele nu influențează biodiversitatea, solul, aerul și climatul, nefiind necesare măsuri speciale de prevenire și combatere a poluării.

De asemenea nici comunitățile locale nu vor fi afectate de implementarea planului analizat, lucrările propuse a se executa vin în sprijinul acestora, prin rolul protector pe care îl au lucrările de împădurire, îngrijirea și conducerea arboretelor, tăierile de regenerare a pădurilor, tăierile de conservare.

Modul în care s-a ținut cont de obiectivele de protecție a factorilor de mediu stabilite la nivel național și relevante pentru amenajamentul silvic studiat se prezintă în continuare pe categorii de factori de mediu.

a.) Planul național de protecție a calității apelor de suprafață și subterane.

În cadrul planului analizat trebuie respectate următoarele acte normative din legislația românească privitoare la protecția calității apelor:

- Legea apelor nr. 107/1996, cu completările și modificările ulterioare, inclusiv Legea nr. 112/2006;
- Ordinul MAPM nr. 1146/2002 privind aprobarea Normativului privind obiectivele de referință pentru clasificarea calității apelor de suprafață, modificat și completat de Ord. nr. 161/2006;
- Ordinul comun al Ministerului mediului și gospodăririi apelor și Ministerul agriculturii, dezvoltării rurale și pădurilor nr. 1182/22.11.2005 și nr. 1270/30.11.2005 privind aprobarea codului de bune practice agricole pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați din surse agricole.

Prin măsurile prevăzute în amenajamentul silvic, evaluat în cadrul acestui raport, vor fi respectate normele și legile enumerate mai sus, armonizându-se astfel cu Planul național de protecție a calității apelor de suprafață și subterane.

b.) Planul național de protecție a calității atmosferei.

În cadrul planului analizat trebuie respectate următoarele acte normative din legislația românească privitoare la protecția calității aerului:

- O.U.G. 243/2000 privind protecția atmosferei, aprobată prin Legea nr. 655/2001
- HG nr. 731/2004 privind aprobarea Strategiei naționale privind protecția atmosferei
- HG nr. 738/2004 privind aprobarea Planului național de acțiune în domeniul protecției atmosferei
- HG nr. 645/2005 privind aprobarea Strategiei naționale a României privind schimbările climatice 2005

➤ HG nr. 1877/2005 pentru aprobarea Planului național de acțiune privind schimbările climatice (PNASC)

➤ STAS 12574/1987 - „Aer din zonele protejate” 13

Prin măsurile prevăzute în amenajamentul silvic, evaluat în cadrul acestui raport, vor fi respectate normele și legile enumerate mai sus, armonizându-se astfel cu Planul național de protecție a calității atmosferei.

c.) **Planul național de gestionare a deșeurilor.**

În activitatea de gestionare a deșeurilor rezultate din activitățile umane (locuințele situate în apropierea amplasamentelor trupurilor de pădure) trebuie respectate următoarele acte normative din legislația românească și europeană:

➤ Directiva 2008/98 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive;

➤ Legea nr. 211/15.11.2011 privind regimul deșeurilor, cu completările și modificările ulterioare;

➤ Gestionarea deșeurilor, care pot ajunge pe solul aferent trupurilor de pădure, se va face conform HGR 856/2002, Anexa 1 (cap. 1 generarea deșeurilor, cap.2 stocarea provizorie, tratarea și transportul deșeurilor, cap.3 valorificare deșeurilor, cap.4 eliminarea deșeurilor) titularul având obligația ținerii acestor evidențe precum și raportarea acestora la organele abilitate;

➤ European Waste Catalog;

➤ Hotărârea Guvernului 1470/2004 privind aprobarea Strategiei naționale de gestionare a deșeurilor și a Planului național de gestionare a deșeurilor, modificată și completată prin HG 358/2007;

➤ Ordinul comun 1364/1499 din 2006 al Ministerului Mediului și Gospodăririi Apelor și al Ministerului Integrării Europene de aprobare a planurilor regionale de gestionare a deșeurilor; ➤ Strategia Națională de Gestionarea a Deșeurilor;

➤ Planul Național de Gestionare a Deșeurilor;

➤ Planul Regional de Gestionare a Deșeurilor – Regiunea 6 Nord-Vest;

➤ Informații privind generarea și gestionarea deșeurilor;

➤ Hotărârea nr. 2 293-2004 privind gestionarea deșeurilor rezultate în urma procesului de obținere a materialelor lemnoase;

- Directiva Consiliului 75/442/CEE privind gestionarea deșeurilor, modificată de Directiva 91/156 CEE
- Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului Europei nr. 2150/2002 privind statistica deșeurilor, modificat de Regulamentul Comisiei nr. 574/2004.

Prin măsurile prevăzute în amenajamentul silvic, evaluat în cadrul acestui raport, vor fi respectate normele și legile enumerate mai sus, armonizându-se astfel cu Planul național de gestionare a deșeurilor.

6. Evaluarea efectelor potențiale semnificative asupra mediului asociate amenajamentelor silvice luate în studiu

6.1. Analiza impactului direct asupra habitatelor și speciilor de interes comunitar

6.1.1. Descrierea lucrărilor silvotehnice prevăzute a se aplica în arboretele din cadrul amenajamentului silvic luat în studiu

Pentru estimarea impactului pe care îl au lucrările silvotehnice asupra habitatelor de interes comunitar și speciilor din ariile naturale protejate de interes comunitar în continuare vor fi descrise lucrările propuse prin amenajamentele silvice cuprinse în acest studiu.

1. Lucrări de îngrijire și conducere a arboretelor

Prin îngrijirea și conducerea pădurii se înțelege sistemul de lucrări și intervenții silvotehnice prin care se dirijează creșterea și dezvoltarea pădurii de la întemeierea ei până în apropierea termenului exploatarei sale în vederea îndeplinirii obiectivelor fixate. Ele acționează asupra pădurii în următoarele direcții principale:

- Ameliorează permanent compoziția și structura genetică a populațiilor, calitatea arboretului, starea fitosanitară a pădurii;
- Reduc convenabil consistența, astfel încât spațiul de nutriție dintre arborii valoroși să crească treptat oferind astfel condiții optime pentru creșterea arborilor în grosime și înălțime;
- Ameliorează treptat mediul pădurii conducând la intensificarea funcțiilor productive și protectoare a acesteia;
- Reglează raporturile inter- și intraspecifice la nivelul arboretului și între diferitele etaje de vegetație ale pădurii; Permite recoltarea unei cantități de masă lemnoasă ce se valorifică sub forma de produse secundare etc.

Lucrările de îngrijire se diferențiază în funcție de structura pădurii, de stadiul de dezvoltare, de obiectivele urmărite prin aplicare în: degajări, curățiri, rărituri, tăieri de igienă.

a. Degajări

Realizarea stării de masiv presupune trecerea exemplarelor speciilor arborescente de la existența izolată specifică fazei de semințis la existența gregară (în grup), constituind un nou arboret, cu toate atributele și funcțiile sale specifice.

În cazul arboretelor constituite din mai multe specii (amestecate), unele dintre acestea având o vigoare sporită de creștere în primii ani de viață, tind să copleșească alte specii. Se manifestă astfel concurența pentru spațiu și hrană atât în sol cât și în spațiul între speciile ce compun arboretele respective.

Și în cazul arboretelor constituite din aceeași specie (pure) apare concurența pentru hrană și spațiu. Unele exemplare de dimensiuni mai mari (de exemplu cele provenite din lăstari sau cele provenite din semințisuri preexistente neutilizabile neextrase la timp) devin copleșitoare pentru exemplarele sănătoase și viabile dar apărute mai târziu.

Din considerentele menționate mai sus este necesară intervenția omului în procesul natural de autoreglare a arboretului prin înlăturarea parțială sau totală a speciilor sau exemplarelor copleșitoare, lucrare ce poartă denumirea de degajare. Aceasta are caracter de selecție în masă și se execută în faza de desis.

Dintre obiectivele urmărite prin aplicarea degajărilor se menționează următoarele:

- Dirijarea competiției interspecifice, prin ținerea în frâu a exemplarelor din speciile repede crescătoare care ar putea copleși parțial sau integral specia sau speciile valoroase;
- Dirijarea competiției intraspecifice, prin ținerea sub control sau înlăturarea din masiv a preexistențelor, lăstarilor, a exemplarelor vătămate și promovarea exemplarelor viabile și sănătoase;
- Ameliorarea compoziției și a desimii arboretului și crearea unor condiții mai favorabile de creștere și dezvoltare a desisului din specia sau speciile de valoare;
- Ameliorarea mediului intern specific;
- Menținerea integrității structurale a arboretului (consistența $\geq 0,8$).

Intervalul de timp după care se revine cu o nouă degajare pe aceeași suprafață (periodicitatea) depinde de natura speciilor, de condițiile staționale, de stare și structura pădurii. În general periodicitatea degajărilor variază între 1 și 3 ani. .

Sezonul de executare a degajărilor depinde de speciile existente, de condițiile de vegetație. Se consideră optimă perioada 15 august - 30 septembrie.

b. Curățiri

Curățirile sunt lucrări silviculturale ce se aplică arboretelor aflate în faza de nuieliș și prăjiniș în scopul înlăturării exemplarelor necorespunzătoare ca specie și conformare.

Și în cazul celor două stadii de dezvoltare arboretul prezintă o desime mare, ca urmare și competiția inter- și intraspecifică este foarte intensă ceea ce face ca și eliminarea naturală să fie deasemenea intensă și adesea să se desfășoare în contradicție cu țelurile fixate. Intervenția omului, în cazul curățirilor, constă în grăbirea și dirijarea procesului de eliminare și selecție naturală, în scopul obținerii unui arboret sănătos, bine proporționat și spațiat în care creșterea arborilor remanenți să fie cât mai susținută.

Lucrarea are un caracter de selecție în masă, cu caracter negativ, atenția fiind îndreptată nu spre exemplarele valoroase ci spre cele cu o valoare redusă, care urmează să fie extrase. Obiectivele urmărite prin aplicarea curățirilor sunt următoarele:

- Continuarea ameliorării compoziției arboretului în concordanță cu compoziția-țel fixată. Acest lucru este realizabil prin înlăturarea exemplarelor copleșitoare din speciile nedorite;
- Îmbunătățirea stării fitosanitare a arboretului, prin eliminarea treptată a exemplarelor uscate, rupte, vătămate, defectuoase, preexistente, a lăstarilor, având grijă să nu se întrerupă în nici un punct starea de masiv;
- Reducerea desimii arboretelor, pentru a permite regularizarea creșterii în grosime și înălțime, precum și a configurației coroanei;
- Ameliorarea mediului intern al pădurii, cu efecte favorabile asupra capacității productive și protectoare, ca și a stabilității generale a acesteia;
- Valorificarea masei lemnoase rezultate;
- Menținerea integrității structurale (consistența $\geq 0,8$).

Periodicitatea curățirilor variază în general între 3 și 5 ani, în funcție de natura speciilor, de starea arboretului, de condițiile staționale și de alte lucrări executate anterior.

Sezonul de execuție al curățirilor depinde de speciile existente precum și de condițiile de vegetație. Astfel, în arboretele amestecate se recomandă ca însemnarea arborilor de extras să se realizeze doar în perioada de vegetație, această restricție eliminându-se în arboretele pure sau în amestecurile cu puține specii, când lucrarea se poate executa și în repausul vegetativ, primăvara devreme înaintea apariției frunzelor sau toamna târziu după căderea caestora.

c. Răriturile

Răriturile sunt lucrări executate repetat în fazele de păriș, codrișor și codru mijlociu, care se preocupă de îngrijirea individuală a arborilor în scopul de a contribui cât mai activ la ridicarea valorii productive și proteoarea a pădurii cultivate.

Lucrarea are un caracter de selecție individuală pozitivă, preocuparea de bază fiind îndreptată asupra arborilor valoroși care rămân în arboret până la termenul exploatării și nu a celor extrași prin intervenția respectivă. Răriturile devin astfel cele mai pretențioase, mai complexe și mai intensive lucrări de îngrijire, cu efecte favorabile atât asupra generației existente cât și asupra viitorului arboret.

Obiectivele urmărite prin aplicarea răriturilor sunt următoarele:

- Ameliorarea calitativă a arboretelor, mai ales sub raportul compoziției, al calității tulpinilor și coroanelor arborilor, al distribuției lor spațiale, precum și al însușirilor tehnologice ale lemnului acestora;
- Ameliorarea structurii genetice a populațiilor arborescente;
- Activarea creșterii în grosime a arborilor valoroși, ca urmare a răririi treptate a arboretului, fără însă a afecta creșterea în înălțime și producerea elagajului natural;
- Luminarea mai pronunțată a coroanelor arborilor de valoare din speciile de bază, cu ocazia ultimelor rărituri, pentru a crea condiții mai favorabile pentru fructificație și deci, pentru regenerarea naturală a pădurii;
- Mărirea rezistenței pădurii la acțiunea vătămătoare a factorilor biotici și abiotici, menținerea unei stări fitosanitare cât mai bune și a unei stări de vegetație cât mai active a arboretului rămas;
- Modelarea eficientă a mediului intern a pădurii;
- Recoltarea și valorificarea completă a arborilor care trebuie să „cadă” din pădure.

Periodicitatea răriturilor depinde de caracteristicile arboretului (compoziție, consistență, vârstă, clasă de producție etc.), de intensitatea lucrărilor precum și de condițiile staționale, aceasta variind între 4 și 6 ani.

d. Tăieri de igienă

Aceste lucrări urmăresc asigurarea unei stări fitosanitare corespunzătoare a arboretelor, obiectiv ce se realizează prin extragerea arborilor uscați sau în curs de uscare, căzuți, rupți sau doborâți de vânt sau zăpadă, puternic atacați de insecte sau ciuperci, cu vătămări mecanice, precum și a arborilor – cursă și de control folosiți în lucrările de protecția pădurilor fără ca prin aceste lucrări să se restrângă biodiversitatea pădurilor.

Tăierea arborilor care fac obiectul lucrărilor de igienă se poate face tot timpul anului, cu excepția rășinoaselor afectate de gândaci de scoarță, care este de preferat să se extragă înainte de zborul adulților.

Masa lemnoasă de extras prin tăieri de igienă este inclusă în categoria produselor accidentale neprecomptabile (care nu depășesc 5 mc/an/ha raportat la suprafața unității de producție din care fac parte arboretele parcurse, micșorată cu mărimea suprafeței periodice în rând a arboretelor în care se va interveni cu tratamente în deceniul următor).

Dacă volumul de extras prin tăieri de igienă depășește valoarea menționată, acesta este inclus în categoria produselor lemnoase precomptabile și se scade fie din posibilitatea de produse secundare –rărituri (produse accidentale II – când arboretele parcurse au vârste mai mici decât $\frac{1}{2}$ din vârsta exploatabilității), fie din cea de produse principale (produse accidentale I – în cazul arboretelor afectate de factori destabilizatori a căror vârstă este mai mare decât $\frac{1}{2}$ din vârsta exploatabilității).

2. Tratamente

Tratamentul cuprinde un sistem de măsuri biotehnice prin care se pregătește și se realizează, în cadrul unui regim dat, trecerea arboretelor de la o generație la alta.

Gospodărirea intensivă, rațională și multifuncțională a fondului forestier impune cu necesitate adoptarea unei game largi de tratamente, dând prioritate celor bazate pe regenerarea naturală a speciilor autohtone valoroase, în cadrul unor perioade lungi sau continue de regenerare, pentru menținerea acoperirii corespunzătoare a solului.

Prin tratament se înțelege modul special cum se face exploatarea și se asigură regenerarea unei păduri în cadrul aceluiași regim, în vederea atingerii unui anumit scop.

Masa lemnoasă care rezultă în urma aplicării tratamentelor este încadrată în grupa produselor principale, iar tăierea prin care se realizează poartă numele de tăiere de produse principale.

Tratamentul cel mai indicat de aplicat într-o pădure dată va fi acela care permite recoltarea produselor principale cu cele mai reduse cheltuieli și pierderi, dar care reușește în același timp să asigure îndeplinirea integrală a obiectivelor de gospodărire și mai ales regenerarea mai valoroasă și mai ieftină prin care să se realizeze cât mai sigur structura țel fixată pentru fiecare arboret și ansamblu de arborete.

La alegerea tratamentului aplicabil la o pădure se va ține seama de o serie de criterii și recomandări dintre care:

- Alegerea tratamentului se face pe baza analizei particularităților ecologice, a stării arboretelor respective, a funcțiilor social-economice ale acestora, a accesibilității lor actuale și de perspectivă, precum și în raport de condițiile tehnice și economice existente, prioritar fiind tratamentul cel mai intensiv.
- Se va da prioritate regenerării naturale care va conduce la realizarea cu cheltuieli mai reduse a unor arborete capabile să conserve diversitatea genetică locală, care sunt mai bine adaptate ecologic și deci mai valoroase;
- Promovarea de câte ori este posibil ecologic și justificat economic a arboretelor amestecate, divers structurate și valoroase;
- Se vor promova tratamentele prin care se evită întreruperea bruscă a funcțiilor ecoprotective pe care trebuie să le exercite pădurea respectivă, evitând astfel declanșarea unor fenomene torențiale, a eroziunii, a alunecărilor de teren, a fenomenului de înmlăștinare etc.;
- Tratamentele ce prevăd tăieri rase se pot adopta doar în arboretele total derivate și în cazul regimului crâng la speciile prevăzute expres în codul silvic (legea 46/2000) – salcâm, salcie, plop și se vor aplica pe suprafețe mici (maxim 3 ha);
- În cazul pădurilor cu rol de protecție deosebit la alegerea tratamentelor, se acordă prioritate considerentelor de ordin cultural care conduc tot mai categoric la adoptarea tratamentelor intensive bazate pe regenerarea sub masiv și cu perioadă lungă de regenerare. În pădurile cu rol de protecție se pot adopta și la alte tipuri de intervenții, respective lucrări speciale de conservare sau tăieri de igienă.
- Trecerea de la o generație la alta este necesar să se facă fără întreruperi pentru a nu reduce din capacitatea bioecologică de regenerare a pădurii respective și a nu se întrerupe nici chiar pentru perioade mai scurte de timp rolul său protector sau estetic;

➤ În pădurile situate în condiții extreme (păduri de limită, cele de pe terenuri degradate, cu pante de peste 35 grade etc.) se va acorda prioritate asigurării continuității pădurii, renunțându-se chiar la aplicarea tratamentelor. Se vor executa după caz, lucrări speciale de conservare sau numai lucrări de igienă.

Tratamentul tăierilor progresive:

Acest tratament constă în aplicarea de tăieri repetate neuniforme, concentrate în anumite ochiuri, împrăștiate neregulat în cuprinsul arboretelor exploatabile, urmărindu-se instalarea și dezvoltarea seminișului natural sub masiv, până ce se va constitui noul arboret.

În principiu tăierile progresive urmăresc realizarea obiectivului regenerării naturale sub masiv prin două modalități:

- punerea treptată în lumină a seminișurilor utilizabile existente precum și a celor instalate artificial prin semănături sau plantații sub masiv sau în margine de masiv;

- provocarea însămânțării naturale prin rădirea sau deschiderea arboretului acolo unde nu s-a produs.

Pentru realizarea acestor obiective se disting în cadrul tratamentului menționat trei genuri de tăieri: tăieri de deschidere de ochiuri sau de însămânțare, tăieri de lărgire a ochiurilor sau de punere în lumină precum și tăieri de racordare.

Tăierile de deschidere de ochiuri sau de însămânțare urmăresc în principal să asigure instalarea și dezvoltarea seminișului utilizabil și se aplică în anii de fructificație a speciei sau speciilor valoroase, în porțiunile de pădure în care seminișul este sau se poate instala fără dificultăți.

Principalele probleme care trebuie rezolvate la aplicarea tăierilor de deschidere de ochiuri se referă la repartizarea, forma, mărimea, orientarea și numărul ochiurilor, precum și la intensitatea tăierii în fiecare ochi.

Repartizarea ochiurilor se face în funcție de starea arboretelor și a seminișului, cât și de posibilitățile de scoatere a materialului lemnos. Amplasarea ochiurilor va începe în arboretele cele mai bătrâne, din interiorul acestora spre drumul de acces și din partea superioară a versanților, spre a se evita ulterior colectarea masei lemnoase prin porțiunile regenerate. Distanța dintre ochiuri, ocupată deci de pădure netăiată, să aibă o lățime de cel puțin 1-2 înălțimi medii ale arboretului, astfel încât în cadrul fiecărui ochi regenerarea să se desfășoare independent de ochiurile alăturate. Forma ochiurilor poate fi după caz circulară, ovală, eliptică, putând diferi de la un ochi la altul în funcție de condițiile staționale și de specia ce va fi promovată în regenerare. Forma ochiurilor va trebui astfel aleasă încât suprafața fertilă pentru regenerare să fie maximă. Astfel în ochiurile cu condiții mai puțin prielnice pentru regenerare vor căpăta de regulă forma eliptică sau ovală și se

va pune accent deosebit pe orientarea acestora. Se recomandă astfel ca în cazul regiunilor mai călduroase, mai uscate, în care suprafața fertilă este situată în partea sudică a ochiului, deschiderea de ochiuri eliptice cu orientare est-vest iar în regiunile mai reci și suficient de umede se preferă ochiurile cu orientare nord-sud.

Mărimea ochiurilor și intensitatea răririi în ochiuri a arboretului bătrân depind în primul rând de exigențele față de lumină a speciilor ce se doresc a fi regenerate. Astfel la speciile de umbră cu semințis sensibil la înghețuri sau secetă (fag, brad) care au nevoie de protecția arboretului bătrân ochiurile au mărimi de la suprafața proiecției a 2-3 arbori până la 0,5H sau chiar 0,75H (unde H reprezintă înălțimea medie a arboretului). În aceste ochiuri nu se intervine cu tăieri rase ci se procedează la răirirea arboretului în jurul arborilor seminceri care se păstrează în ochi. În arboretele constituite din specii de lumină (stejar, gorun, cer) ochiurile vor fi mai mari, ajungând la 1-1,5H la gorun și chiar 2H la stejar, cer. În ochi în cazul acestor specii se recomandă să se extragă arborii integral ori consistența să se reducă până la 0,4-0,5.

Numărul ochiurilor nu se poate fixa anticipat, ci rezultă pe teren în funcție de mărimea acestora și de intensitatea tăierilor aplicate în fiecare ochi. Cu cât ochiurile sunt mai mari și intensitatea tăierilor din ochiuri mai intensă cu atât numărul lor poate fi mai mic (de pildă la speciile de lumină). Dimpotrivă în cazul arboretelor constituite din specii de umbră, unde ochiurile deschise și intensitatea tăierii în ochiuri sunt mai mici, numărul acestora va fi mai mare. În ochiurile deschise se va urmări extragerea celor mai groși arbori și cu coroane bogate care extrase ulterior, după instalarea semințisului, ar putea aduce prejudicii grave acestuia

Tăierile de lărgire a ochiurilor sau de punere în lumină urmăresc iluminarea semințisului din ochiurile deschise și lărgirea lor progresivă.

Luminarea ochiurilor deja create care se corelează cu ritmul de creștere și nevoile de lumină ale semințisului se face moderat și treptat (prin mai multe tăieri) la speciile de umbră respectiv printr-o tăiere intensă la speciile de lumină într-un an cu fructificație abundentă. Lărgirea ochiurilor în porțiunile regenerate se poate face prin benzi concentrice sau excentrice numai în marginea lor fertilă unde regenerarea progresează activ datorită condițiilor ecologice favorabile. În mod practic ochiurile eliptice se lărgesc spre nord în zonele cu deficit de căldură, unde s-au deschis ochiuri orientate N-S sau spre sud în regiunile cu deficit de umiditate unde s-au instalat ochiuri orientate E-V. Lățimea benzilor poate varia între 1-2 înălțimi medii ale arboretului, în funcție de temperamentul speciilor.

Tăierile de racordare constau în ridicarea printr-o ultimă tăiere a arborilor rămași în ochiurile regenerate. Aceste tăieri se execută de regulă după ce s-a regenerat și porțiunea dintre ochiuri sau când semințisul ocupă cel puțin 70% din suprafață și are o înălțime de 30-80 cm. Dacă însă regenerarea este îngreunată sau semințisul instalat este puternic vătămat tăierea de racordare se poate executa fiind însă urmată imediată de completări în porțiunile neregenerate. În arboretele parcurse cu acest tip de tratament perioada generală de regenerare a fost adoptată la 22-20 ani însă

tratamentul se poate aplica fie în variata cu perioadă normală (15-20 ani la gorun, stejar, cer) fie cu perioadă lungă (30 ani ca la fag, brad) de regenerare.

Tratamentul tăierilor progresive răspunde din punct de vedere al biodiversității genetice actualelor și viitoarelor cerințe, de asemenea posedă aptitudini pentru conservarea și ameliorarea structurii pe specii a arboretelor (diversitate ecosistemică). Calitatea deosebită a acestui tratament rezidă din faptul că ideea regenerării în ochiuri este preluată din procesul de regenerare a pădurii naturale.

3. Lucrări de conservare

Aceste lucrări se pot adopta și aplica în pădurile de protecție supuse regimului special de conservare (tipul II de categorii funcționale).

Ele constau dintr-un sistem de intervenții necesare a se aplica în arboretele cu vârste înaintate exceptate de la tăieri de produse principale, în scopul asigurării permanenței pădurii și a ameliorării potențialului său ecoprotectiv.

Prin aceste lucrări de conservare se va urmări în principal următoarele:

- Creșterea stabilității ecosistemice și asigurarea permanenței pădurii în spațiu și timp;
- Asigurarea reînnoirii cu caracter continuu sau periodic, prin regenerare, a arboretelor supuse regimului de conservare;
- Ameliorarea permanentă a stării fitosanitare a arboretelor;
- Îndrumarea treptată a structurii reale a fiecărui arboret sau ansambluri de arborete spre structuri optime, fixate potrivit funcțiilor ce le sunt atribuite;
- Prevenirea dereglărilor sau degradărilor de ordin structural sau funcțional care ar putea periclita permanența pădurii sau diminua capacitatea lor ecoprotectivă;
- Reconstrucția ecologică a unor arborete necorespunzătoare în raport cu noile funcții pe care trebuie să le exercite , refacerea desimii arboretelor rărite sun acțiunea factorilor vătămători periculoși, ameliorarea compoziției arboretelor artificiale sau parția derivate;
- Valorificarea materialului lemnos rezultat din executarea intervențiilor proiectate.

Lucrările de conservare cuprind următoarele intervenții:

- lucrări de igienă, prin care sunt extrași arborii uscați sau în curs de uscarea, ruți de vânt sau de zăpadă, atacați de dăunători, poluare;

- promovarea nucleelor de regenerare naturală din specii valoroase prin efectuarea de extrageri de arbori de intensitate redusă. Prin aceste lucrări se recoltează exemplarele cu defecte, ajunse la limita longevității fiziologice, exemplare din specii cu valoare redusă;

- îngrijirea semințișurilor și a tinereturilor naturale valoroase, prin lucrări adecvate potrivit stadiului lor de dezvoltare (descopleșiri, recepări, degajări);

- împădurirea golurilor existente folosind specii și tehnologii corespunzătoare stațiunii și ținuturilor de gospodărire urmărite;

- introducerea speciilor de subarboret și subetaj în pădurile de cvercinee pure sau amestecate.

În ceea ce privește intensitatea tăierilor care au rolul de a promova nucleele de regenerare și înlăturarea treptată a elementelor necorespunzătoare din arboret prin normele actuale se recomandă ca limita minimă a extragerilor să fie corespunzătoare volumului recoltat prin tăieri de igienă iar limita superioară nu poate fi precizată, ea diferind de la un arboret la altul. Se precizează totuși că în cazul în care extragerile depășesc 10% din volumul pe picior a arboretului să fie bine justificate prin starea de fapt a arboretului ce impune intervenții cu intensități mai mari.

4. Lucrări de ajutorarea regenerărilor naturale și de împădurire

În porțiunile dintr-un arboret în care s-a declanșat procesele de exploatare – regenerare dar în care din anumite motive este îngreunat procesul de instalare a semințișului se pot adopta lucrări sau complexe de lucrări specifice denumite lucrări de ajutorarea regenerării naturale și de împădurire.

a. Lucrări de ajutorarea regenerărilor natural

În această grupă de lucrări se disting două tipuri de lucrări:

- lucrări pentru favorizarea instalării semințișului

- lucrări pentru asigurarea dezvoltării semințișului

Lucrările pentru favorizarea instalării semințișului se execută pe porțiuni de arboret, acolo unde instalarea semințișului aparținând speciilor de valoare este uneori imposibilă sau îngreunată de condițiile grele de sol.

Acestea constau din:

➤ extragerea semințișurilor neutilizabile și a subarboretului

- strângerea și îndepărtarea humusului brut și a litierei
- înlăturarea păturii vii invadatoare
- mobilizarea solului
- provocarea drajonării în arboretele de salcâm
- srângerea resturilor de exploatare
- drenarea suprafețelor pe care stagnează apa

Lucrări pentru asigurarea dezvoltării semințișului nu au fost propuse în actualul amenajament silvic dar în cazul în care se constată necesitatea parcurgerii semințișului cu astfel de lucrări acestea pot fi aplicate. Aceste lucrări se execută în semințișurile naturale din momentul instalării până când arboretul realizează starea de masiv și constau din:

- descopleșirea semințișului
- receperea semințișului de foioase rănit și extragerea exemplarelor de rășinoase vătămate prin lucrările de exploatare
- înlăturarea lăstarilor
- împrejmuirea suprafețelor.

b. Lucrări de regenerare – împăduriri.

Împăduririle sunt în general caracteristice arboretelor care au fost parcurse cu tăieri rase care reclamă intervenția cu împăduriri cât mai urgentă sau a arboretelor calamitate din diverse cauze (uscare, arborete incendiate, afectate de doborâturi de vânt și rupturi de zăpadă, atacuri de insecte etc.) precum și în terenuri goale. Regenerarea artificială a acestor arborete permite pădurii să revină pe vechiul amplasament sau în amplasamente în care aceasta nu a existat și reluarea de către aceasta a funcțiilor eco-protective.

c. Lucrări de completări în arborete care nu au închis starea de masiv:

Aceste lucrări sunt lucrări de împădurire care se execută în regenerările naturale aflate în fazele de dezvoltare semințiș-desiș care nu au indici de desime corespunzător. De asemenea lucrarea se aplică și în cazul plantațiilor efectuate recent cu reușită nesatisfăcătoare, în vederea

completării golurilor din care puietii s-au uscat, au dipărut sau au fost afectați de diverși factori dăunători.

c. Lucrări de îngrijire a culturilor tinere:

Pentru diminuarea efectelor negative ale factorilor de mediu, pentru evitarea pierderilor, crearea și menținerea unor condiții de creștere și dezvoltare favorabile tuturilor puietilor culturile forestiere sunt parcurse după instalare cu lucrările menționate. Scopul acestora fiind acela de a înlătura unele defecțiuni și omogenizarea condițiilor de vegetație la nivelul întregii populații. Lucrările de îngrijire a culturilor tinere constau în: receparea puietilor, reglarea desimii, întreținerea solului și combaterea vegetației dăunătoare etc.

6.1.2. Analiza impactului lucrărilor silvotehnice asupra habitatelor de interes comunitar existente în cadrul amenajamentelor silvice luate in studiu

Starea de conservare favorabilă a unui habitat de interes comunitar este dată de totalitatea factorilor ce acționează asupra speciilor caracteristice și care îi poate afecta pe termen lung răspândirea, structura și funcțiile precum și supraviețuirea acestora. Această stare se consideră „favorabilă” atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții (conform Directivei Habitate 92/43/CEE):

- Arealul natural al habitatului și suprafețele pe care le acoperă în cadrul acestui areal sunt stabile sau în creștere;
- Habitatul are structura și funcțiile specifice necesare pentru conservarea sa pe termen lung, iar probabilitatea menținerii acestora în viitorul previzibil este mare;
- Speciile care îi sunt caracteristice se află într-o stare de conservare favorabilă.

Obiectivele amenajamentelor silvice, coincid cu obiectivele generale ale rețelei Natura 2000, respectiv a obiectivelor de conservare a speciilor și habitatelor de interes comunitar. În cazul habitatelor, prin amenajamentele silvice s-au propus următoarele obiective:

- Asigurarea continuității pădurii;
- Promovarea tipurilor naturale fundamentale de pădure;
- Menținerea funcțiilor ecologice, economice și sociale ale pădurii.

Obiectivele asumate urmează a fi concretizate prin stabilirea lucrărilor silvotehnice, în funcție de realitatea din teren, aspectul, vârsta, compoziția, consistența și funcțiile pe care le îndeplinesc arboretele.

Evaluarea impactului lucrărilor silvice asupra ecosistemelor forestiere s-a realizat prin analiza efectelor acestora asupra:

- Suprafeței și dinamicii ei;
- Stratului arborescent cu luarea în considerare a următoarelor elemente: compoziției, prezenței speciilor alohtone, modului de regenerare, consistenței, numărul de arbori uscați pe picior, numărului de arbori căzuți pe sol;
- Seminișului cu luarea în considerare a compoziției, prezenței speciilor alohtone, modului de regenerare, gradului de acoperire;
- Subarboretului cu luarea în considerare a compoziției, prezenței speciilor alohtone;
- Stratului ierbos și subarbustiv cu luarea în considerare a compoziției, prezenței speciilor alohtone. În continuare va fi prezentată tabelar matricea de evaluare a impactului lucrărilor silvotehnice aplicate în arboretele din siturile Natura 2000, din cadrul amenajamentelor silvice studiate.

Impactul lucrărilor silvotehnice asupra ecosistemelor forestiere existente în ariile naturale protejate de interes comunitar prin analiza efectelor asupra criteriilor ce definesc starea favorabilă de conservare

<i>Indicatorul supus evaluării</i>	<i>Lucrări silvotecnice prevăzute în amenajament</i>										
	<i>Îngrijirea semi-nișului / culturilor</i>	<i>Ajutorarea regenerării naturale</i>	<i>Impăduriri Compleții</i>	<i>Degajări</i>	<i>Curățiri</i>	<i>Rărituri</i>	<i>Tăieri igienă</i>	<i>Tăieri progresive</i>	<i>Tăieri de reface-re-substituire</i>	<i>Tăieri conservare</i>	<i>Tăieri în crâng</i>
<i>0</i>	<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>	<i>7</i>	<i>9</i>	<i>10</i>	<i>11</i>	<i>12</i>
1. Suprafața											
1.1. Suprafața minimă	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
1.2. Dinamica suprafeței	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări
2. Stratul arborecescent											
2.1. Compoziția	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Se ameliorază poziția arboretului în concordanță cu tipul natural fundamental	Se ameliorază poziția arboretului în concordanță cu tipul fundamental de pădure	Se ameliorază cantitativ compoziția arboritelor	Fără schimbări	Se promovează regenerarea naturală a speciilor caracteristice tipului natural	Se elimină stratul arborecescent în întregime	Se promovează regenerarea naturală a speciilor caracteristice tipului fundamental de pădure	Se elimină stratul arborecescent în întregime

				amen- tal de pădu- re				funda- men- tal de pădu- re			
2.2. Specii alohtone	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Se înlă- tură parți al sau total speci- ile sau exem- plare cople- șite	Se înde- păr- tează speci- ile neces- are ca specie și con- for- mare	Se înlă- tură arbori din orice specie sau din orice plafon care prin pozi- ția lor împie- dică crește- rea și dez- voltare a arbori- lor de viitor	Fără schimbări	Favor- abil dezvol- tării speci- ilor alohto- ne	Se înlă- tură total arborii din toate speci- ile exis- tente în arbor- et	Favor- abil dezvol- tării speci- ilor alohto- ne	Se înlă- tură total arborii din toate speci- ile exis- tente în arbor- et
2.3. Mod de regen- erare	Fără schimbări	Fără schimbări	Promo- vează regene- rarea artifici- ală pe cale genera- tivă	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Se promo- vează regene- rarea natura- lă pe cale genera- tivă	Nu se promo- vează regene- rarea natura- lă	Se promo- vează regene- rarea natura- lă pe cale genera- tivă	Se promo- vează regene- rarea natura- lă pe cale vege- tativă

2.4. Consi stența - cu exece pția arbor etelor în curs de regen erare	Fără schim bări	Fără schim bări	Fără schim bări	Men ține inte grali ta- tea struc tural ă a arbo retul ui si amel iore a-ză desi mea arbo retul ui cre ând cond iții mai favo rabil e cre șterii și dezv oltăr ii desi șului din spec ia sau spec iile de valo are	Reduc e desime a arbo retel or pentru a permi te regula riza-rea creșteri i în grosim e și înălțim e precu m și a config ura-ției coroan ei	Amel io- rează cantit ativ arbor etele sub rapor tul distri bu- ției lor spați ale activ ând creșt erea în grosi me a arbor ilor de viitor	Fără schim bări	Se urmă re ște obținer ea regene rării natural e sub masiv prin aplicar ea de tăieri repetat e neunif orme concen trate în anumit e ochiuri răspân dite în cuprin sul arbo retul ului astfel încât în perma nență solul să fie acoper it cu vegeta ție lemno asă	Se urmăr ește impăd uri-rea terenu lui prin regene ra-re artifici ală	Se urmăr ește obține rea regene rării natura le sub masiv prin puner ea în lumin ă a semin țurilor deja instala te	Se urm ăreșt e obți nere a rege neră ii natu rale pe cale vege tativ ă
--	-----------------------	-----------------------	-----------------------	--	---	--	-----------------------	---	--	---	--

2.5. Numărul de arbori uscați pe picior (cu excepția arborilor sub 20 ani)	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Elimină exemplarele uscate	Se îndepărtează arborii uscați sau în curs de uscarea	Se extrag arborii uscați sau în curs de uscarea, căzuți, rupți sau doborâți de vânt sau zăpadă, puternic atacați de insecte	Se extrag arborii uscați sau în curs de uscarea, căzuți, rupți sau doborâți de vânt sau zăpadă, puternic atacați de insecte	Fără schimbări	Se extrag arborii uscați sau în curs de uscarea, căzuți, rupți sau doborâți de vânt sau zăpadă, puternic atacați de insecte	Fără schimbări
2.6. Numărul de arbori aflați în curs de descompunere pe sol (cu excepția	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Se reduce numărul arborilor aflați în curs de descompunere	Se reduce numărul arborilor aflați în curs de descompunere	Se reduce numărul arborilor aflați în curs de descompunere	Se reduce numărul arborilor aflați în curs de descompunere	Fără schimbări	Se reduce numărul arborilor aflați în curs de descompunere	Fără schimbări

arbor etelor sub 20 ani)											
3. Semi ntișu l											
3.1. Com poziți a	Fără schi mbări	Se crează condiții coresp unzătoare favori zării seminț ișului natural format din specii carace tristice tipului natural funda mental de pădure	Se corect ează compo ziția astfel încât să se apropie cât mai mult de cea coresp unzătoare tipului natural funda mental de pădure	Fără schi mbări	Fără schimbări	Fără schi mbări	Fără schi mbări	Se urmăr ește obțin erea se seminț iș natural format din specii coresp unzătoare tipului natural funda mental de pădure	Se urmăr ește obțin erea com poziției coresp unzătoare tipului natural funda mental de pădure	Se urmăr ește obțin erea se seminț iș natural format din specii coresp unzătoare tipului natural funda mental de pădure	Se urmăr ește obțin erea de lăstari sau drajoni din cioat ele rămase sau din rădă cinile arbo retului înde part prin expl oat are

3.2. Specii alohtone	Fără schimbări	Selecționează puiți corespunzători tipului natural fundamental de pădure	Sunt utilizați puiți autohtoni	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Favorabil instalării speciilor alohtone	Sunt utilizați puiți autohtoni	Favorabil instalării speciilor alohtone	Promovează lăstării sau drajonii aparținând speciilor existente în arboretul îndepărtat prin exploatare
3.3. Mod de regenerare	Fără schimbări	Fără schimbări	Sunt utilizați puiți autohtoni obținuți pe cale generativă din surse controlate	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Se promovează regenerarea generativă	Sunt utilizați puiți autohtoni obținuți pe cale generativă din surse controlate	Se promovează regenerarea generativă	Se promovează regenerarea vegetativă

3.4. Grad de acoperire	Fără schimbări	Se favorizează instalarea semințelor în zone defavorizate	Se ameliorează structura arboreului prin introducerea de puieți în golurile din care accesul a dispărut din diverse cauze sau nu s-au instalat	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Se urmărește să se asigure fie Dezvoltarea semințelor existente utilizabil deja instalat fie instalarea unui nou acol unde nu există	Se reface arboreul prin introducerea de puieți în terenul gol rezultat în urma aplicării acestui tratament	Se urmărește să se asigure fie dezvoltarea semințelor existente utilizabil deja instalat fie instalarea unui nou acol unde nu există	Se urmărește să se asigure instalarea drajonilor sau lăstarilor
4. Subarboretul											
4.1. Compoziție	Fără schimbări	Elementele de subarbor sunt extrase din porțiunile de arbor unde	Nefavorabil instalării arbuștilor	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Fără schimbări	Favorabil instalării arbuștilor	Nefavorabil instalării arbuștilor	Favorabil instalării arbuștilor	Nefavorabil instalării arbuștilor

		se consideră că afectează instalarea sau creșterea și dezvoltarea semințului									
4.2.Specii alohtone	Fără schimbări	Fără schimbări	Nefavorabil instalării arbuștilor	Nefavorabil instalării arbuștilor	Nefavorabil instalării arbuștilor	Nefavorabil instalării arbuștilor	Favorabil instalării arbuștilor	Favorabil instalării arbuștilor	Nefavorabil instalării arbuștilor	Favorabil instalării arbuștilor	Nefavorabil instalării arbuștilor
5. Stratul ierboș și subarbuștiv											
5.1. Compoziție	Se înlătură pătura vie invadatoare care prin desimea ei îngreunează	Se înlătură pătura ierboasă invadatoare care prin desimea ei îngreunează	Se modifică microclimatul	Nu sunt condiții bune de dezvoltare	Se modifică microclimatul	Se modifică microclimatul	Favorabil instalării speciilor ierboase	Favorabil instalării speciilor ierboase	Se înlătură pătura ierboasă aproape în totalitate	Favorabil instalării speciilor ierboase	Se înlătură pătura ierboasă aproape în totalitate

	dezvoltarea semnificațiilor și a culturilor	regenerarea									
5.2. Specii alohtone	Se modifică microclimatul	Fără schimbări	Se modifică microclimatul	Nu sunt condiții bune de dezvoltare	Se modifică microclimatul	Se modifică microclimatul	Favorabil instalării speciilor ierboase	Favorabil instalării speciilor ierboase	Se modifică microclimatul	Favorabil instalării speciilor ierboase	Se modifică pe termen scurt microclimatul
Evaluare impact pe categorii de lucrări											

Ținând cont de aceste criterii precum și de scopul și obiectivele fiecărei lucrări silvotehnice pentru evaluarea impactului s-a utilizat următoarea scară:

- – impact negativ semnificativ
- – impact negativ nesemnificativ
- – neutru
- – impact pozitiv nesemnificativ
- – impact pozitiv semnificativ

În tabelele următoare este prezentat impactul lucrărilor silvice asupra arboretelor componente ale habitatelor din situl de interes comunitar Bârsău – Șomcuta, ținând cont de caracteristicile cantitative și calitative existente în momentul realizării planurilor de amenajament:

Lucrări propuse în situl Natura 2000 Bârsău Șomcuta	Elemente de biodiversitate	Impact direct preconizat	Impact indirect
<p>Rărituri în arboretele cu arbori subțiri și desi.</p> <p>Tăieri progressive</p> <p>Ajutarea semințișului</p>	Habitat	<p>Habitatul forestier va pierde câteva exemplare de arbori din specia edificatoare, dar preponderent se vor extrage exemplarele speciilor alogene: stejar roșu, salcâm, serotina, precum și specii de amestec: carpen, jugastru etc. La momentul extragerii, care va fi progresivă, se reduce consistența coronamentului, dar lumina care va pătrunde mai ușor, va impulsiona dezvoltarea puieților, respectiv regenerarea populației dominante din semințiș. Nu se vor extrage arbori acolo unde</p>	<p>Impactul indirect al aplicării în mod corect și responsabil a amenajamentului forestier va fi vizibil la o scară mai mare de timp, 10-20 de ani și constă în îmbunătățirea parametrilor structurali ai habitatelor forestiere, diminuarea speciilor alogene din pădure, creșterea calității de habitat pentru speciile faunistice atașate pădurii.</p>

		<p>consistența coronamentului este sub 0,7, exceptând speciile alogene.</p> <p>În parcelele unde consistența coronamentului este mare 0,8-0,9, în special datorită arboretului cu indivizi deși și subțiri, extragerea arborilor va genera posibilități favorabile de dezvoltare pentru arborii rămași, impulsionând evoluția arboretului spre o structură plurienă mai favorabilă decât în prezent. Extragerea de material lemnos constând într-un număr de arbori, în general specii alogene, indivizi subțiri sau rău conformați. Pe alocuri se reduce consistența coronamentului, dar se stimulează regenerarea din semințis.</p> <p>Va fi deranjată parțial litiera și stratul de sol.</p>	
--	--	---	--

	Amfibieni	Impact direct foarte redus, practice inexistent; lucrările se vor desfășura în sezonul de iarnă când amfibienii sunt retrași și inactivi	Asupra speciilor de amfibieni nu se va manifesta impact indirect. Trebuie să fie conservate ochiurile de apă, să nu se producă umplerea gropilor și evitarea formarea unor false habitate de depunere a pontelor.
	Lilieci	impact direct foarte redus, practice inexistent; lucrările se vor desfășura în sezonul de iarnă când liliecii sunt în colonii de iernare în alte habitate decât cel forestier. Folosesc habitatul forestier ca habitat de hrănire.	Asupra liliecilor nu se va manifesta impact indirect: nu se vor extrage arborii bătrâni în care ar putea avea adăposturi de vară; prin reducerea consistenței coronamentului prin extragerea unor arbori, poate crește populația de insect, prin urmare și baza trofică a liliecilor.

Analiza tabelor de mai sus a scos în evidență faptul că în suprafața suprapusă peste sit Natura 2000, suprafața totală ocupată de arborete considerate habitate de interes comunitar și național însumează 128,57 ha, cu o stare de conservare nefavorabilă, deoarece în multe dintre

puntele arboreteleor, atât compoziția floristică este deteriorate prin invazia numeroaselor exemplare de specii alogene: salcâm, mălin American, salcâm pitic, etc, dar și ca structură, alternând parcele cu lăstăriș cu parcele de arbori rari. Este prezent ca factor destabilizator instalarea prin regenerare naturală a speciilor invasive ca de exemplu salcâmul și mălinul American. De aceea este obligatoriu ca atunci când se va executa operația de răritură, salcâmul existent va fi scos din arboret pentru ca acesta să nu destabilizeze compoziția arboretului în viitorul apropiat.

Analiza impactului direct asupra speciilor de interes comunitar din siturile Natura 2000 existente în limitele teritoriale ale amenajamentelor luate în studiu

În ceea ce privește speciile de lilioci acestea sunt sensibile la deranjare, atât la cea directă cauzată de prezența umană cât și la cea indirectă cauzată de schimbarea mediului, de alterarea habitatelor din jurul adăposturilor. În situația în care se remarcă utilizarea unor arbori ca habitat pentru lilioci, aceștia vor fi însemnați, urmând a fi ocoliți. Ca urmare lucrările silvotehnice preconizate prin prezentul amenajment nu vor duce la modificări semnificative ale populațiilor de lilioci existente în zonă. În suprafața suprapusă se va executa doar o lucrare de răritură la 10 ani, iarna în afara sezonului de vegetație, ca atare impactul asupra speciilor de lilioci este foarte mic sau chiar zero.

Impactul asupra speciilor de amfibieni și reptile:

Extragerea lemnului și lucrările de amenajare ar putea deranja zonele umede în care sunt localizați indivizii de broaște și de tritoni și să genereze pierderi populaționale. Aplicarea măsurilor de prevenție și de diminuare a impactului poate anula riscurile de pierderi ale populațiilor.

6.2. Analiza impactul indirect asupra habitatelor și speciilor de interes comunitar

Întrucât prin amenajamentele luate în studiu nu au fost propuse alte activități în siturile Natura 2000 din cadrul acestora cum ar fi de pildă dezvoltarea rețelei de drumuri, construcții etc. considerăm că nu există un impact indirect asupra habitatelor și speciilor de interes comunitar prin implementarea prevederilor actualelor amenajamente silvice.

6.3. Analiza impactului cumulativ asupra habitatelor și speciilor de interes comunitar

Pentru analiza impactului cumulativ au fost studiate din punct de vedere a dispunerii pe hartă (dacă arboretele respective sunt pe limita cu alte ocoale silvice vecine) toate arboretele ce urmează să fie parcurse cu tăieri rase sau tăieri în crâng pentru a se evita un cumul de suprafață cu alte arborete existente în ocoalele vecine, ce ar urma să fie parcurse cu aceleași tăieri, în felul acesta depășindu-se suprafața maximă admisă cu tăieri de 3,0 ha. S-a constatat că în cazul acestui amenajament silvic nu avem asemenea situații. Astfel, în această situație considerăm că efectul cumulativ este unul nesemnificativ. Atât pe teritoriul de incidență al amenajamentului, cât și în vecinătăți nu există terenuri forestiere pe care să se preconizeze tăieri rase care să se cumuleze și să genereze un impact major asupra habitatelor și speciilor.

6.4. Analiza impactului rezidual asupra habitatelor și speciilor de interes comunitar

Impactul rezidual este minim și este datorat în principal modificărilor ce au loc la nivel de microclimat local, respectiv al condițiilor de biotop, ca urmare a modificărilor ce apar în structura orizontală și verticală a arboretelor (modificarea regimului de retenție a apei pluviale, modificarea cantității de lumină ce ajunge la suprafața solului, circulație diferită a aerului). Readucerea arboretelor la o structură normală, prin lucrările silvotecnice propuse de actualul amenajament silvic, va elimina acest inconvenient.

6.5. Analiza impactului pe termen scurt, mediu și lung

Impactul pe termen scurt a lucrărilor silvotecnice preconizate a se aplica în ecosistemele forestiere din cadrul amenajamentelor silvice luate în studiu se referă la perioada de efectuare a acestor lucrări. Pe termen scurt unele lucrări silvotecnice prevăzute (cum sunt de exemplu unele tratamente) pot conduce la unele modificări ale microclimatului local, a condițiilor de biotop datorită modificărilor ce au loc în structura orizontală și verticală a arboretelor. Cea mai radicală lucrare silvotehnică, care aduce modificări majore pe termen scurt ecosistemelor forestiere, sunt tăierile rase (de refacere-substituire) pe suprafețe mici (max. 3 ha), dar în cazul de față nu sunt prevăzute a se realiza tăieri rase în suprafața studiată.

6.6. Analiza impactului din faza de aplicare a activităților generate de lucrările silvice

Lucrările silvice propuse prin prezentul amenajament silvic au o durată scurtă de execuție și se fac respectându-se prevederile Ordinului nr. 1540/2011 – Instrucțiuni privind termenele,

modalitățile și perioadele de colectare, scoatere și transport a materialului lemnos. În perioada de execuție a lucrărilor silvotehnice impactul este direct, pe termen scurt, limitat la durata execuției, nu este rezidual și nu se cumulează în zona studiată cu impactul generat de alte activități existente, aceasta datorită suprafețelor întinse în care se aplică lucrările. Nu poate fi cumulat zgomotul produs de activitatea de exploatare forestieră (zgomotul produs de doborâre și/sau fasonarea arborilor) cu zgomotul generat de transportul materialului lemnos, datorită distanței care le separă. Pe termen lung impactul asupra ariilor naturale protejate după finalizarea lucrărilor silvice este unul pozitiv, lucrările silvice mențin sau chiar refac starea de conservare favorabilă a habitatelor.

7. Posibilele efecte semnificative asupra mediului, inclusiv asupra sănătății, în context transfrontier

Amenajamentul luat în studiu este situat la mare distanță de granițele țării și nu se pune problema existenței unor forme de impact asupra mediului sau sănătății în context transfrontieră. Frecvența și modul de realizare a monitorizării efectelor semnificative ale implementării amenajamentului silvic se va stabili de către ANANP București – Serviciul teritorial Maramureș prin acte de reglementare. Responsabilitatea pentru aplicarea reglementărilor prevăzute în amenajamentul luat în studiu, supus evaluării precum și a punerii în practică a recomandărilor prezentului studiu revine Ocolului Silvic Șomcuta Mare sau a altor ocoale silvice de regim care vor administra aceste suprafețe. Avem nevoie cu toții de păduri sănătoase. Depindem de ele pentru a supraviețui, de la aerul pe care îl respirăm până la lemnul pe care îl folosim. Pădurile asigură habitatele necesare oamenilor și animalelor, protejează bazinele hidrografice, previn eroziunea solului și diminuează schimbările climatice. Pădurea a fost și este sursa de inspirație, materie și energie în viața comunităților locale de-a lungul istoriei. Natura modelează mentalitățile oamenilor locului și, astfel, se poate vorbi despre o „civilizație a lemnului”. Istoria, filozofia de viață, cultura și tradițiile comunităților locale din aceste zone sunt strâns legate de pădurea care le-a adăpostit. De aceea, ele au o mentalitate favorabilă față de conservarea naturii și practică soluții durabile pentru valorificarea resurselor naturale. Din toate timpurile, oamenii s-au bucurat de pădure, indiferent de vârstă, datorită unei atmosfere liniștite, a unui climat blând, peisaje foarte frumoase, aer curat, aromelor plăcute de flori și plante. Însă, dincolo de practicarea sa pentru plăcere, apar dovezi din ce în ce mai multe, care sugerează că pădurea, prin baia de pădure, poate oferi foarte multe beneficii asupra sănătății. În ultimul deceniu a fost raportat un număr considerabil de date,

din diferite țări, privind beneficiile potențiale pentru sănătate ale pădurii. Precum și posibilele mecanisme biologice care stau la baza acestor efecte.

8. Măsuri pentru prevenirea, reducerea și compensarea impactului asupra habitatelor și speciilor de interes comunitar, prin implementarea amenajamentului luat în studiu

8.1. Măsuri pentru reducerea impactului asupra habitatelor de interes comunitar

În vederea reducerii impactului asupra habitatelor forestiere de interes comunitar și pentru păstrarea și ameliorarea biodiversității se vor avea în vedere următoarele:

- realizarea unor lucrări de îngrijire și conducere prin care să se mențină și să se îmbunătățească starea de sănătate, stabilitatea și biodiversitatea naturală;
- executarea lucrărilor de îngrijire la timp
- se va urmări conducerea arboretelor în regimul codru
- se va urmări promovarea celui mai intensiv tratament posibil de aplicat, în cazul arboretelor ajunse la vârsta exploatabilității, tratament ce permite totodată și conservarea biodiversității
- se va urmări promovarea compozițiilor de regenerare apropiate de cele ale tipurilor natural fundamentale de pădure, iar în cazul regenerărilor artificiale folosirea de material seminologic de proveniență locală
- se va acorda o atenție deosebită arboretelor ce au fost identificate cu o stare de conservare nefavorabilă sau parțial favorabilă determinându-se cauza pentru care au ajuns în această situație și încercând dacă se poate remediarea acestei stări
- atenție sporită se va acorda arboretelor din grupa I funcțională, de protecție, prin creșterea stabilității ecosistemice și asigurarea permanenței pădurii în spațiu și timp
- ameliorarea permanentă a stării fitosanitare a arboretelor și luarea măsurilor necesare pentru prevenirea incendiilor
- recoltarea rațională și ecologică a ciupercilor și fructelor de pădure comestibile și a speciilor de plante medicinale
- reconstrucția ecologică a unor arborete necorespunzătoare în raport cu noile funcții pe care trebuie să le exercite, refacerea desimii arboretelor rărite sub acțiunea factorilor vătămători periculoși, ameliorarea compoziției arboretelor artificiale sau parțial derivate

- respectarea normelor de exploatare a masei lemnoase și evitarea pe cât posibil a rănirii arborilor rămași pe picior sau a semințișului în cazul tratamentelor

- în paralel cu măsurile silvotehnice ce vizează arboretul se va ține cont și de celelalte măsuri: se recomandă păstrarea a 1-2 arbori uscați/ha (căzuți la sol sau în picioare) pentru menținerea biodiversității descompunătorilor și pentru ca păsările să-și poată instala cuiburile, se vor menține bălțile, pâraiele, izvoarele etc. într-o stare care să le permită să își exercite rolul în ciclul de reproducere al peștilor, amfibienilor, insectelor.

- în măsura în care normele tehnice o permit, perioada de executare a lucrărilor silvotehnice să nu se suprapună cu perioada de reproducere a speciilor de animale sau a perioadei de cuibărit a păsărilor ce habitează în pădure

- se vor menține terenurile pentru hrana vânatului și cele administrative la nivelul actual.

- menținerea arborilor bătrâni și scorburoși, a lemnului mort (pe picior și la sol)

- managementul lizierei în vederea menținerii fâșiei de arbuști de la marginea pădurii

- interzicerea – în situațiile în care există posibilitatea de refacere pe bază de regenerare naturală a taierilor rase. Evitarea tăierilor rase de substituire, se vor menține pâlcurile / exemplarele de cvercinee pentru regenerare naturală

- lucrările silvice de tăiere și transport al arborilor se execută numai în perioada 01 septembrie – 28 februarie

- protejarea subarboretului și în special al stratului ierbaceu cu ocazia lucrărilor de îngrijire a pădurilor

- pentru asigurarea condițiilor necesare speciilor de faună sălbatică dependente de habitatele forestiere e necesară păstrarea volumelor optime de lemn mort necesar pentru conservare pentru toate tipurile de păduri din ariile protejate și menținerea a cel puțin de 20 exemplare / ha de arbori bătrâni și scorburoși, respectiv de 30 mc / ha lemn mort pe picior și la sol în pădurile din zona 2 și 3 până la stabilirea volumelor optime, precum și menținerea / refacerea subarboretului specific fiecărui tip de pădure cu specii autohtone pe ecl puțin 30% din suprafețele arboretelor încadrate la tipurile de habitate forestiere de interes de conservare.

8.2. Măsuri pentru reducerea impactului asupra speciilor de mamifere

În scopul menținerii stării de conservare a populațiilor de mamifere se vor evita pe cât posibil următoarele:

- se va evita organizarea simultană a parchetelor de exploatare pe suprafețe învecinate;
- reducerea efectelor interacțiunilor cu activitățile umane;

În cazul speciilor de lilieci:

- se va evita alterarea habitatelor din jurul adăposturilor
- se vor lua măsuri pentru ca mediul în care trăiesc speciile de lilieci să rămână nemodificat
- în situația în care aceste specii habitează în arbori, aceștia să fie însemnați, iar prin lucrări să se evite extragerea lor.
- folosirea pesticidelor în combaterea daunătorilor.

8.3. Măsuri pentru reducerea impactului asupra speciilor de amfibieni și reptile

După cum am mai spus impactul asupra acestor specii este zero, ca atare nu avem măsuri de aplicat în cazul acesta.

8.4. Măsuri recomandate pentru protecția împotriva factorilor dăunători și limitative

8.4.1. Măsuri pentru protecția împotriva doborâturilor și rupturilor de vânt și de zăpadă.

Arboretele din cadrul amenajamentului studiat sunt afectate doar într-o mică măsură de doborâturi și rupturi de vânt și zăpadă. Totuși pentru prevenirea în viitor a acestor fenomene se recomandă a se lua măsuri de protecție adecvate ce vizează atât mărirea rezistenței individuale a arboretelor periclitare cât și asigurarea unei stabilități mai mari a întregului fond forestier. În scopul creșterii rezistenței arboretelor la acțiunile destabilizatoare ale vântului și zăpezii, prin amenajament s-au prevăzut o serie de măsuri, cum ar fi:

- adoptarea de compoziții-țel cât mai apropiate de cele ale tipurilor natural-fundamentale de pădure, solicitându-se utilizarea, în plantațiile integrale sau la completări, a materialelor forestiere de reproducere de proveniențe locale (puiți produși din sămânță recoltată din rezervațiile și arboretele valoroase existente în zonă). În general, s-au prevăzut compoziții-țel ce urmăresc crearea unor arborete amestecate, mai rezistente la adversități;

- împădurirea tuturor golurilor formate în arborete și realizarea unor consistențe normale în arboretele tinere cu starea de masiv încheiată, prin completări cu specii mai rezistente la vânt și zăpada;

- realizarea unor margini de masiv rezistente la vânturile puternice, acțiune ce se va demara încă din primele stadii de dezvoltare prin aplicarea unor scheme mai largi de plantare

- exemplarele cu coroane mai dezvoltate astfel obținute fiind mai rezistente la acțiunea vântului. În arboretele tinere existente astfel de margini se vor realiza printr-o intensitate mai mare a lucrărilor de îngrijire (curățiri și rărituri);

- intensitatea curățirilor și răriturilor va fi mai puternică la primele intervenții, și mai redusă la următoarele. În arboretele neparcuse la timp cu lucrări de îngrijire (îndeosebi curățiri), răriturile vor avea un caracter „de jos”, urmărindu-se, în primul rând, extragerea exemplarelor afectate de diverși factori (bolnave, atacate de insecte, cu vârful rupt, rănite, etc);

- s-au prevăzut tratamente intensive, bazate pe regenerarea naturală a speciilor principale din zonă, cu perioade medii-lungi de regenerare, cu intensități ale intervențiilor relativ mici în scopul realizării unor structuri verticale diversificate;

- direcția de înaintare a tăierilor în cadrul tratamentelor amintite va fi împotriva direcției vânturilor periculoase.

De asemenea se recomandă pe lângă efectuarea la timp și de calitate a lucrărilor de îngrijire și menținerea unei stări fitosanitare corespunzătoare a pădurii, prin înlăturarea exemplarelor putregăioase în urma tăierilor de igienă. În cazul apariției doborâturilor de vânt izolate se vor extrage exemplarele afectate, iar în cazul doborâturilor concentrate extragerea integrală a materialului lemnos va fi urmată obligatoriu de împădurirea suprafețelor dezgolite cu specii autohtone de mare valoare.

8.4.2. Măsuri pentru protecția împotriva incendiilor:

Arboretele din cadrul acestor amenajamente nu sunt supuse unor perioade îndelungate de secetă dar asta nu înseamnă că nu pot apărea unele incendii datorate neglijenței omului mai ales că zona este frecventată de turiști, păstori, culegători de fructe de pădure și de muncitori forestieri. În ultimul deceniu nu au fost semnalate incendii, însă în trecut (perioada 1980-1990) au fost afectate de incendii suprafețe mici, incendii provocate datorită obiceiului localnicilor de a incendia vegetația ierboasă uscată și a arbuștilor de pe pășuni, incendiile extinzându-se până la liziera

pădurii, sau chiar în pădure. Pentru preîntâmpinarea și stoparea incendiilor sunt necesare următoarele măsuri:

- ✓ deschiderea de linii parcelare pe culmi (acolo unde este posibil);
- ✓ extinderea propagandei vizuale prin amplasarea de panouri de avertizare și atenționare lângă poteci, drumuri și zone mai expuse (locuri de popas, puncte de trecere);
- ✓ amenajarea unor locuri speciale pentru odihnă și fumat, pe cât posibil în apropierea surselor de apă, dotate cu bănci și mese din lemn acoperite, vetre de foc fixe, etc.;
- ✓ instructaj P.S.I. cu toate persoanele care efectuează diverse operațiuni în pădure (muncitori forestier, vânători, turiști, culegători, etc.);
- ✓ în timpul perioadelor prelungite de secetă, se va întări paza pădurilor prin patrulări și observații pentru a preveni și semnala din timp apariția incendiilor, în acest sens fiind utilă construirea unor observatoare pe punctele mai înalte sau în zone mai deschise care ar asigura vizibilitatea în vederea depistării din timp a incendiilor;
- ✓ perfecționarea sistemelor de anunțuri a incendiilor prin dotarea personalului silvic cu stații radio sau telefoane mobile și a sistemului de mobilizare a forțelor pentru stingerea incendiilor.
- ✓ constituirea în punctele mai ridicate de observatoare care să permită depistarea la timp a incendiilor;
- ✓ amenajarea unor locuri de fumat în zonele frecventate, unde să se expună și o serie de materiale de propagandă și atenționare;
- ✓ pichetele de incendiu existente să fie verificate și menținute în perfectă stare de funcționare;
- ✓ intensificarea pazei contra incendiilor în perioadele secetoase, prin patrulări susținute;
- ✓ să se ducă o muncă susținută de educare a populației privind pericolul incendiilor.

Trebuie atrasă atenția mai ales asupra aruncării de țigări aprinse și asupra aprinderii focului în pădure și la liziera pădurii. În acest scop se vor amenaja vetre de foc fixe pentru turiști, se va

interzice aprinderea focurilor la întâmplare și se va face instruirea ciobanilor și muncitorilor forestieri privind regulile de comportare în pădure, controlându-se și aplicarea acestora.

În cazul apariției unor incendii, se vor extrage exemplarele afectate și se va asigura refacerea densității arboretului afectat prin completări (în cazul arboretelor cu vârste de până la 10-15 ani) sau prin împăduriri (în cazul arboretelor cu vârste mai mari de 15-20 ani). Împăduririle se vor face cu material genetic din proveniențe locale.

8.4.3. Măsuri pentru protecția împotriva poluării industriale

În cadrul acestui amenajament nu există suprafețe afectate de poluare industrială și nici obiective industriale poluante, în zonă activitatea industrială fiind slabă. O sursă a poluării, deși indirectă, o reprezintă turiștii care frecventează pădurile din juru

În viitor, dacă vor apărea surse de poluare care să afecteze fondul forestier, se vor lua următoarele măsuri:

- eliminarea, în limita posibilităților, a surselor majore de poluare;
- extragerea exemplarelor afectate;
- în cazul în care poluarea afectează suprafețe întinse, concomitent cu extragerea materialului lemnos se va asigura regenerarea naturală sau artificială a suprafețelor dezgolite;
- limitarea propagării poluării, prin măsuri luate împreună cu alte instituții abilitate în acest sens.

8.4.4. Măsuri pentru protecția împotriva bolilor și a dăunătorilor :

Starea sanitară generală a pădurilor din suprafața luată în studiu este bună, atacuri de boli sau dăunători care să provoace calamități nu s-au înregistrat în ultima perioadă.

O posibilă și periculoasă sursă de infestare o constituie pășunile împădurite (deși sunt puține) care nu sunt supravegheate din punct de vedere al atacurilor de boli sau insecte și în care s-au făcut (mai ales în ultimii ani) tăieri și unde nu se curăță de loc resturile de exploatare.

Nici pagubele produse de vânat nu constituie un factor perturbator în zonă, efectivele fiind în general sub cele normale și se recomandă în continuare ținerea acestora sub control.

În continuare se redau pe scurt câteva măsuri ce trebuie luate în permanență pentru a preîntâmpina pe viitor aceste fenomene:

- eliminarea cazurilor de ordin antropic (rănirea arborilor, pășunat abuziv, delict, etc.);

- utilizarea în lucrările de împădurire a genotipurilor locale de gorun, fag, cireș, cer, paltin, etc., rezistente la diverse atacuri și toxicități;

- combaterea oportună a dăunătorilor, pe cât posibil pe cale biologică;

- întemeierea și conservarea arboretelor de tip natural, amestecate;

- introducerea în cultură a speciilor rezistente la diferite atacuri, cum este paltinul, etc.;

- toaletarea arborilor pentru eliminarea ramurilor bolnave (posibilă în arboretele tinere dar mai dificilă în arboretele mature).

- extragerea exemplarelor afectate în cazul atacurilor slabe sau moderate, respectiv extragerea integrală a materialului lemnos în cazul atacurilor puternice;

- arborii puternic vătămați se extrag cu prioritate.

În cazul unor atacuri de insecte care afectează suprafețe mai mari, se va evita dezgolirea solului prin asigurarea regenerării naturale sau artificiale

Principala sarcină a personalului silvic este supravegherea dăunătorilor. Supravegherea este operația prin care se urmărește dezvoltarea, evoluția (dinamica) agenților patogeni și a insectelor dăunătoare. Prin această operație se culeg și se prelucrează datele caracteristice dinamicii înmulțirii în masă a dăunătorilor adică cele legate de gradația acestora, pentru prevenirea atacurilor (prognoză).

Această obligație s-a realizat întocmai de către personalul de teren, fapt ilustrat și de intensitatea slabă a acestor atacuri în ultimul deceniu.

8.4.5. Măsuri pentru protecția împotriva uscării anormale

Ca măsuri de combatere a fenomenului de uscare se propun măsuri de ameliorare a condițiilor staționale prin lucrări de:

- extragerea exemplarelor afectate în cazul atacurilor slabe sau moderate, respectiv extragerea integrală a materialului lemnos în cazul atacurilor puternice;

- împădurirea terenurilor goale rezultate în urma extragerii arborilor uscați sau în curs de uscare.

Toate aceste lucrări vor fi executate manual, excluzându-se intervențiile mecanizate.

8.4.6. Măsuri pentru conservarea biodiversității

Sunt acele măsuri menite să asigure conservarea diversității biologice la nivelul tuturor ecosistemelor forestiere în vederea maximizării funcției ecoprotective prin conservarea diversității genetice și specifice. Prin măsurile propuse de actualul amenajament s-au avut în vedere următoarele:

- promovarea cu prioritate a regenerării naturale a arboretelor cu prilejul aplicării tratamentelor silviculturale, prin adoptarea regimului codru (cu excepția salcâmetelor);
- în cazul în care se recurge la regenerare artificială, s-a recomandat ca materialul genetic, pentru fiecare specie, să fie din proveniențe locale, populația locală fiind unitatea de bază în raport cu care se stabilește strategia de management;
- s-au constituit subparcele cu suprafețe cât mai mari care să includă arbori din aceeași specie și populație și de aceeași vârstă sau vârste apropiate;
- conservarea ecotipurilor (climatică, edafică, biotică) prin includerea lor în subparcele distincte și stabilirea de țeluri de gospodărire corespunzătoare;
- menținerea unui amestec bogat de specii la nivelul fiecărui arboret prin promovarea tuturor speciilor adaptate condițiilor staționale locale, potrivit tipului natural fundamental de pădure, în proporții corespunzătoare ecologic și economic ce păstrează, din punct de vedere al bogăției de specii, caracterul natural al ecosistemelor.
- extragerea speciilor alohtone cu ocazia aplicării intervențiilor silvotehnice, atunci când acestea devin invazive;
- prin planurile de amenajament se recomandă a nu se extrage subarboretul cu prilejul efectuării intervențiilor silvotehnice (cu excepția situațiilor în care afectează mersul regenerării în arboretele cuprinse în planul decenal de recoltare a produselor principale sau dezvoltarea arboretelor tinere) ;
- s-au menținut luminișurile, poienile și terenurile pentru hrana faunei sălbatice în vederea conservării biodiversității păturii ierbacee respectiv păstrarea unei suprafețe mozaicate;
- păstrarea arborilor morți ("pe picior" și "la sol") cu prilejul efectuării tăierilor de regenerare și a lucrărilor de îngrijire și conducere;
- păstrarea unor "arbori pentru biodiversitate" - buchete, grupe de arbori sau porțiuni și mai mari, reprezentative sub raportul biodiversității. Aceste porțiuni se pot constitui și ca subparcele distincte și urmează a fi conduse până la limita longevității, urmând a fi apoi înlocuite, progresiv, cu altele, cu prilejul aplicării tăierilor de regenerare și este de dorit să fie cât mai dispersate în

cuprinsul unității de gospodărire. Pot fi aleși, în acest scop, arbori care prezintă deja putregai, scorburi, arbori cu lemn aflat într-un stadiu avansat de descompunere. Nu se pune problema menținerii acestor arbori în arboretele afectate de factori destabilizatori (cu intensitate a atacului de cel puțin slabă), în care există deja arbori uscați, atacați de insecte, vătămați de vânt și zăpadă sau de vânat, răniți prin aplicarea lucrărilor silvotehnice etc;

- în cadrul unităților de gospodărire s-a urmărit realizarea unei structuri echilibrate pe clase de vârstă întrucât fiecare clasă de vârstă este însoțită de un anumit nivel al biodiversității;

- conducerea arboretelor la vârste mari potrivit exploatabilității tehnice care să favorizeze adoptarea de cicluri de producție lungi creează premisa sporirii biodiversității. Faptul că într-o unitate de gospodărire cu structură pe clase de vârstă echilibrată există arboretele exploatabile cu vârste înaintate denotă un nivel ridicat al biodiversității;

- referitor la habitatele marginale/fragile (liziere, zone umede, grohotișuri, stâncării), prin amenajament se recomandă protejarea acestora și a vegetației limitrofe, după caz (zone umede, grohotișuri), pentru menținerea condițiilor specifice în vederea protejării biodiversității caracteristice acestor suprafețe.

- ori de câte ori într-un arboret există elemente remarcabile care pot să facă obiect de conservare, zonele în care acestea s-au aflat s-a individualizat în subparcele aparte, urmând a se aplica un regim de gospodărire favorabil protejării habitatului lor.

8.4.7. Măsurile de reducere a impactului negativ asupra integrității ariei naturale protejate

Anumite suprafețe din cadrul sitului necesită o atenție sporită, fiind necesară menținerea habitatului în stare cât mai naturală, uneori chiar prin încurajarea proceselor naturale, cum ar fi de exemplu în cazul habitatelor umede și a speciilor și habitatelor care depind de nivelul pânzei freatică. Altele necesită măsuri speciale de management, uneori asociate cu restricții în utilizarea resurselor naturale. În baza analizei măsurilor de management aferente PLANULUI DE MANAGEMENT AL SITULUI DE IMPORTANȚĂ COMUNITARĂ Bârsău Șomcuta necesare pentru menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare a valorilor de biodiversitate, se consideră că este oportună delimitarea unor suprafețe cu măsuri de management similare. Această delimitare are ca scop definirea și indicarea clară a activităților permise în diferitele zone ale ariilor naturale protejate și fundamentarea plăților compensatorii în cazul în care acestea se impun ca urmare a

aplicării restricțiilor. Această organizare nu se supune prevederilor articolului 3, alineatul 28 și articolul 22 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 57/2007, ea rezultând din definirea suprafețelor cu reguli specifice din punctul de vedere al măsurilor de management cuprinse în cadrul capitolului D. Strategia de management al Planului de management descrise mai sus. Măsurile de management, respectiv restricțiile pentru fiecare categorie de suprafață s-au stabilit prin planul operațional și Regulamentul ariilor naturale protejate.

Principalele prevederi pentru tipurile de pădure corespunzătoare celor din suprafața din U.P.I Turț care se suprapune peste situl Natura 2000 (păduri din tipul din categoria funcțională T IV) incluse în Suprafețele de tip II sunt:

T.IV - Păduri cu funcții speciale de protecție pentru care sunt admise pe lângă grădinărit și cvasigrădinărit și alte tratamente cu impunerea unor restricții speciale de aplicare.

9. Expunere de motive care a condus la selectarea variantelor alese a modului în care s-a efectuat evaluarea

9.1. Habitate forestiere:

Una din etapele elaborării proiectului de amenajare este și studiul stațiunii și a vegetației forestiere. Acesta se face atât în cadrul lucrărilor de teren cât și al celor de redactare a amenajamentului și are ca scop determinarea și valorificarea informațiilor care contribuie la:

- Cunoașterea condițiilor naturale de vegetație, a caracteristicilor arboretului actual, a potențialului productiv al stațiunii și a capacității de producție și protecție a arboretului;
- Stabilirea măsurilor de gospodărire în acord cu condițiile ecologice și cu cerințele social ecologice;
- Realizarea controlului prin amenajament privind exercitarea de către pădure în ansamblu și de către fiecare arboret în parte a funcțiilor ce i-au fost atribuite.

Amenajamentul conține studii pentru caracterizarea condițiilor staționale și de vegetație, ce cuprind evidențe cu date statistice, caracterizări, diagnoze precum și măsuri de gospodărire corespunzătoare condițiilor respective.

Studiile respective s-au realizat ținând cont de zonarea și regionarea ecologică a pădurilor din România, cu precizarea regiunii, subregiunii și sectorului ecologic. De asemenea s-a ținut cont și de clasificările oficializate privind clima, solurile, flora indicatoare, tipurile de stațiuni, tipurile de păduri și de ecosisteme forestiere.

a.) Lucrări pregătitoare:

Lucrările de teren privind amenajarea pădurilor s-au desfășurat pe baza unei documentări prealabile și a unei recunoașteri generale a terenului.

Documentarea prealabilă s-a realizat prin consultarea următoarelor materiale de lucru: amenajamentul și hărțile amenajistice anterioare, lucrări de cercetare și proiectare executate în teritoriul studiat, studii de sinteză referitoare la diferite aspecte ale gospodăririi pădurilor, harta geologică (scara 1:200 000) și harta pedologică (scara 1: 200 000) pentru teritoriul studiat, zonarea și regionarea ecologică a pădurilor din România, tema de proiectare pentru amenajarea pădurilor din ocolul silvic respectiv, evidențe privind aplicarea amenajamentului anterior.

În urma acestei documentări au fost întocmite schițe de plan (scara 1:50 000) privind geologia, geomorfologia, clima, solurile, etajele fitoclimatice, proiectul de canevas al profilelor principale de sol, precum și lista provizorie a tipurilor de stațiune și de pădure. În situațiile în care există studii naturaliste prealabile, canevasul de profile principale de sol se va îndeși corespunzător necesităților de rezolvare integrală a cartării staționale.

La amplasarea profilelor de sol s-a ținut seama și de rețeaua de monitoring forestier național (4x4km), urmărindu-se respectarea densității canevasului profilelor de sol corespunzătoare scării la care s-a întocmit studiul stațional.

b.) Informații de teren privind studiul stațiunii :

Lucrările de teren privind condițiile staționale au avut ca scop elaborarea de studii staționale la scară mijlocie (scara 1:50 000), studii executate concomitent cu lucrările de amenajare, cu participarea specialiștilor în domeniu.

Datele referitoare la stațiunile forestiere culese de pe teren au fost înscrise în fișele unităților amenajistice și fișele staționale și se referă la:

- factorii fizico-geografici (substrat litologic, forma de relief, configurația terenului, înclinare, expoziție, altitudine, particularități climatice);
- caracteristicile solului (litiera, orizonturile de diagnoză, grosimea și culoarea lor, tipul, subtipul și conținutul de humus, pH, textura, structura, conținutul de schelet, compactitatea,

conținutul în carbonați și săruri solubile, grosimea fiziologică, volumul edafic util, regimul hidrologic și umiditatea, adâncimea apei freactice, tipul și subtipul de sol, potențial productiv, tendința de evoluție);

- tipul natural fundamental de pădure, tipul de floră indicatoare și tipul de stațiune;
- alte date caracteristice.

c.) **Informații de teren privind vegetația forestieră :**

Descrierea vegetației forestiere se referă cu precădere la arboret. Acesta reprezintă partea biocenozei constituită în principal din arbori și arbuști.

Studiul și descrierea arboretului cuprinde determinarea și înregistrarea caracteristicilor de ordin ecologic, dendrometric, silvotehnic și fitosanitar, de interes amenajistic, precum și indicarea măsurilor necesare în deceniul următor pentru fiecare unitatea amenajistică, ținându-se seama de starea arboretului și de funcțiile atribuite acestuia.

Stabilirea caracteristicilor de mai sus s-a făcut pe etaje și elemente de arboret, precum și pe ansamblul arboretului în baza sondajelor. De asemenea, se fac determinări și asupra subarboretului, semințișului și florei, precum și pentru alte componente ale biocenozei forestiere, la nevoie, se fac determinări suplimentare cu înscrierea informațiilor la “date complementare”.

Măsurarea și înregistrarea caracteristicilor respective, inclusiv inventarierea arboretelor, s-a făcut folosind instrumente și aparate performante, bazate pe tehnologia informației, care să asigure precizie ridicată, precum și stocarea și transmiterea automată a informațiilor, în vederea prelucrării lor în sistemul informatic al amenajării pădurilor.

S-au făcut determinări asupra următoarelor caracteristici:

- *Tipul fundamental de pădure* s-a determinat după sistematica tipurilor de pădure în vigoare;
- *Caracterul actual al tipului de pădure.* Pentru determinarea acestuia s-a utilizat următoarea clasificare: natural fundamental de productivitate superioară, natural fundamental de productivitate mijlocie și natural fundamental de productivitate inferioară; natural fundamental subproductiv; parțial derivat; total derivat; artificial (de productivitate: superioară, mijlocie, inferioară); arboret tânăr - nedefinit sub raportul tipului de pădure;

- *Tipul de structură.* Sub raportul vârstelor se deosebesc următoarele tipuri: echien, relativ echien, relativ plurien și plurien, iar din punct de vedere al etajării, structuri unietajate și bietajate.
- *Elementul de arboret* este format din totalitatea arborilor dintr-o unitate amenajistică, de aceeași specie, din aceeași generație și constituind rezultatul aceluiași mod de regenerare (din sămânță, lăstari, plantații), elementele de arboret se constituie diferențiat, în raport cu tipul actual de structură. Se constituie atâtea elemente de arboret câte specii, generații și moduri de regenerare s-au identificat în cadrul unei unități amenajistice.

Constituirea în elemente, în raport cu criteriile menționate s-a făcut în toate cazurile în care cunoașterea structurii, conducerea și regenerarea arboretului a reclamat acest lucru. Elementele de arboret nu s-au constituit atunci când ponderea lor a fost sub limita de 5% din volumul etajului din care face parte. Elementul de arboret care nu a îndeplinit condiția de mai sus a fost înscris la date complementare. În cazul arboretelor pluriene elementele de arboret sau constituit ținându-se seama doar de specie. Proporția elementelor de arboret s-a estimat în raport cu suprafața ocupată de element în cadrul unității amenajistice sau prin măsurători, în funcție de volumul fiecărui element raportat la volumul arboretului total sau la volumul etajului din care face parte. În ambele cazuri proporția elementelor se exprimă în unități - de la 1 la 10.

- *Proporția speciilor* sau participarea acestora în compoziția arboretului s-a stabilit prin însumarea proporțiilor elementelor de arboret de aceeași specie, pe etaje sau pe întregul arboret, după caz. În cazul plantațiilor care nu au realizat încă reușita definitivă, proporția speciilor s-a determinat conform „Normelor tehnice pentru compoziții, scheme și tehnologii de regenerare a pădurilor”.
- *Amestecul* s-a exprimat prin modul de repartizare a speciilor în cadrul arboretului și acesta poate fi : intim, grupat (în buchete, în grupe, în pâlcuri, în benzi), mixt.
- *Vârsta* s-a determinat pentru fiecare element de arboret și pe arboretul întreg. Pe elemente de arboret se admite o toleranță de determinare a vârstei de aproximativ $\pm 5\%$. Vârsta arboretului s-a stabilit în raport cu vârsta elementului în raport cu care se stabilesc măsurile de gospodărire. În cazul când în cadrul arboretului nu s-a putut defini un astfel de element, s-a înregistrat vârsta elementului majoritar..

- *Diametrul mediu al suprafeței de bază (dg)* s-a determinat prin măsurători pentru fiecare element de arboret admitându-se o toleranță de $\pm 10\%$. În cazul arboretelor pluriene s-a înscris diametrul mediu corespunzător categoriei de diametre de referință.
- *Înălțimea medie (hg)* s-a determinat prin măsurători la nivel de element de arboret admitându-se o toleranță de $\pm 5\%$ pentru arboretele care intră în rând la tăiere în următorul deceniu și de $\pm 7\%$ la restul arboretelor. În cazul arboretelor pluriene s-a determinat înălțimea indicatoare măsurată pentru categoria arborilor de referință.
- *Clasa de producție* s-a determinat pentru fiecare element de arboret în parte, prin intermediul graficelor de variație a înălțimii în raport cu vârsta, la vârsta de referință. La arboretele pluriene tratate în grădinărit, clasa de producție se determină cu ajutorul graficelor corespunzătoare arboretelor cu structuri pluriene. Cu ocazia prelucrării datelor, s-a determinat automat și clasa de producție absolută în raport cu înălțimea la vârsta de referință. Clasa de producție a întregului arboret este cea a elementului sau grupei de elemente preponderente. În cazul în care nu s-a putut defini un element preponderent, clasa de producție pe întregul arboret s-a stabilit a fi cea a elementului majoritar. În cazul arboretelor etajate, clasa de producție a arboretului în ansamblu este reprezentată de clasa de producție care caracterizează etajul ce formează obiectul principal al gospodăriei.
- *Volumul* s-a stabilit pentru fiecare element de arboret și etaj cât și pentru întregul arboret.
- *Creșterea curentă în volum* s-a stabilit atât pentru fiecare element de arboret, cât și pentru arboretul întreg. În raport cu importanța arboretelor și posibilitățile de realizare, s-au aplicat următoarele procedee: compararea volumelor determinate la etape diferite, cu luarea în considerare a volumului extras între timp (se aplică de regulă la arboretele tratate în grădinărit) sau procedeul tabelelor de producție sau al ecuațiilor de regresie echivalente.
- *Clasa de calitate* s-a stabilit pe bază de măsurători doar pentru arboretele exploatabile și se exprimă prin procentul arborilor de lucru și prin clasa de calitate pentru fiecare element de arboret. S-au constituit 10 clase de calitate.

- *Elagajul* s-a estimat pentru fiecare element de arboret și se exprimă în zecimi din înălțimea arborilor
- *Consistența* s-a determinat pentru etajul care constituie obiectul gospodăririi și s-a redat prin următorii indici: - indicele de desime, în cazul semințișurilor, lăstărișurilor sau plantațiilor fără starea de masiv încheiată; - indicele de închidere a coronamentului (de acoperire); - indicele de densitate, determinat în raport cu suprafața de bază, pentru fiecare element de arboret, acolo unde s-a determinat suprafața de bază prin procedee simplificate. Indicele de densitate servește la stabilirea elementelor biometrice, cel de acoperire este necesar pentru stabilirea măsurilor silviculturale cu referire specială la lucrările de îngrijire și conducere a arboretelor, precum și pentru aplicarea tratamentelor. Indicele de desime se are în vedere la stabilirea lucrărilor de completări, îngrijire a semințișurilor și a culturilor tinere. Indicii respectivi s-au înscris obligatoriu în amenajament, în raport cu scopurile urmărite. În cazul arboretelor etajate, consistența s-a stabilit și pe etaje.
- *Modul de regenerare* s-a determinat pentru fiecare element de arboret și poate fi: naturală din sămânță, din lăstari sau din drajoni, artificială din sămânță sau din plantație.
- *Vitalitatea* s-a stabilit pentru fiecare element de arboret după aspectul majorității arborilor și poate fi: foarte viguroasă, viguroasă, normală, slabă, foarte slabă.
- *Starea de sănătate* s-a stabilit pe arboret prin observații și măsurători în raport cu vătămările fizice cauzate de animale, insecte, ciuperci, factori abiotici, factori antropici etc.
- *Subarboretul*. S-a consemnat prin indicarea speciilor de arbuști prezenți indicându-se totodată desimea, răspândirea și suprafața ocupată.
- *Semințișul*. S-a descris atât semințișul utilizabil cât și cel neutilizabil pentru fiecare dintre acestea indicându-se speciile componente, vârsta medie, modul de răspândire, desimea și suprafața ocupată.
- *Biodiversitatea*. Cu ocazia descrierii parcelare s-a insistat asupra diversității genetice intraspecifice și asupra diversității la nivelul speciilor și al ecosistemelor respective. Este de importanță deosebită evidențierea diverselor forme genetice, a

tuturor speciilor forestiere existente, a speciilor arbustive, a speciilor de plante erbacee, a unor particularități privind fauna, precum și a caracteristicilor de ansamblu a arboretelor (amestec, structură verticală etc.).

- *Lucrările executate* se referă la natura și cantitatea lucrărilor executate în cursul deceniului expirat. Datele corespunzătoare se înscriu pe bază constatărilor de teren și luând în considerare evidențele aplicării amenajamentului și alte documente tehnice deținute de unitățile silvice.
- *Lucrări propuse*. Se referă la natura și cantitatea lucrărilor executate în deceniul următor, inclusiv la indicii de recoltare pentru produse principale și secundare, în raport cu prevederile normelor tehnice de specialitate și cerințele fiecărui arboret.
- *Datele complementare*. S-au arătat în termeni concizi toate detaliile ce nu au putut fi înregistrate la punctele anterioare, dar necesare caracterizării de ansamblu sau de detaliu sub raportul stațiunii și al arboretului, al folosinței terenului și funcțiilor pădurii. Tot aici s-au mai consemnat date în legătură cu preexistenții, cu tineretul din arboretele grădinarite, cu defectele arborilor, cu starea cioatelor și altele. S-au menționat, de asemenea, aspecte referitoare la neomogenitatea arboretelor sub raportul consistenței, compoziției, existenței unor goluri, dacă porțiunile în cauză nu au putut fi constituite ca subparcele separate. S-au făcut aprecieri asupra efectului măsurilor aplicate în deceniul expirat, asupra provenienței materialului de împădurire, existenței arborilor plus și orice elemente informative referitoare la biodiversitate.

9.2. Specii de interes comunitar:

Mamifere

Pentru evaluarea prezenței speciilor de mamifere în limitele teritoriale ale amenajamentului luat în studiu a fost utilizată metoda observației directe, dar au fost preluate date și din planul de management.

Amfibieni

Identificarea și evaluarea amfibienilor se realizează cel mai ușor și sigur în perioada lor de reproducere, când indivizii se adună în zonele umede unde pot fi identificați și numărați. Ne fiind

o zonă umedă cu ape curgătoare sau stagnante în suprafața suprapusă peste Situl Natura 2000, după cum s-a mai precizat, nu au fost identificate specii de amfibieni, pești sau reptile.

10. Descrierea măsurilor avute în vedere pentru monitorizarea implementării măsurilor propuse în amenajamentele luate în studiu

Măsurile propuse pentru reducerea impactului asupra habitatelor și speciilor de interes comunitar vor fi permanent monitorizate în vederea aplicării lor corecte, complete și la timp. Monitorizarea va avea ca scop următoarele:

- urmărirea felului în care se respectă prevederile amenajamentelor dar și a prezentului studiu
- urmărirea felului în care se pun în practică prevederile amenajamentelor
- urmărirea felului în care se respectă legislația de mediu cu privire la poluare și nu numai.

Frecvența și modul de realizare a monitorizării efectelor semnificative ale implementării amenajamentelor silvice se va stabili de către ANANP București – Serviciul teritorial Maramureș prin acte de reglementare.

Monitorizarea implementării planului sau programului, are în vedere identificarea încă de la început a efectelor semnificative ale acestora asupra mediului, precum și efectele adverse neprevăzute, în scopul de a putea întreprinde acțiunile de remediere corespunzătoare. Responsabil cu monitorizarea implementării prevederilor și a efectelor semnificative ale aplicării amenajamentelor luate în studiu, este conducerea Ocolului Șomcuta Mare care va gestiona suprafețele studiate. Activitățile și măsurile de management trebuie urmărite în mod continuu pentru a se stabili dacă duc la realizarea obiectivelor. Având în vedere faptul că în AP sunt foarte multe variabile pe perioada de implementare, este absolut necesară monitorizarea acțiunilor de management precum și a altor elemente astfel încât analizele acestor monitorizări să ajute la îmbunătățirea managementului și la raportarea acțiunilor de succes.

Având în vedere că ariile naturale protejate cu care se suprapun suprafețele luate în studiu au plan de management aprobat respectiv pentru a se urmări în mod continuu și coerent modul în care prin acțiunile de management planificate se realizează obiectivele AP, s-a elaborat Planul de monitoring prezentat în Anexa 19 la Planul de Management.

Întrucât resursele financiare sunt limitate, se prevede în principal monitorizarea aspectelor legate de biodiversitate și de principalele activități umane, care sunt sau pot deveni presiuni/amenințări la adresa valorilor de biodiversitate.

11. Concluzii

Amenajamentul forestier care se supune avizării a fost analizat în raport cu situl Natura 2000 Bârsău Șomcuta cu care se suprapune. Planul de management al acestui sit a fost aprobat în 2016.

Situl are în componență habitate forestiere, specii de interes comunitar de amfibieni și de lilieci. Majoritatea elementelor conservative se găsesc în stare de conservare nefavorabil inadecvată. În mare parte starea de conservare nefavorabil inadecvată se datorează presiunilor antropice asupra habitatului forestier, răsfrânte asupra habitatelor de specii incluse în arboreta.

Considerăm că gestionarea arboretelor prin amenajamentul propus este o soluție mai bună decât lipsa unui amenajament ceea ce ar duce la o exploatare ilicită și mai mult sau mai puțin haotică și necontrolată cu impact mult mai mare asupra speciilor și habitatelor.

De asemenea considerăm că lucrările propuse în amenajamentul analizat sunt generatoare de impact inferior celui prezent datorat exploatarea lemnului și celui

Activitățile propuse prin amenajamentul forestier sunt de extragere progresivă a unei cote de arbori subțiri, care în prezent generează o structură nefavorabilă a arboretelor cu distribuție echilibrată a vârstelor, aceeași înălțime, dar toți subțiri. În absența oricăror intervenții antropice, aceste arborete echilibrată ar avea o evoluție lentă prin concurență naturală, dar procesul durează mult, iar în acest interval gradul de vulnerabilitate este mare, atât pentru boli, cât și pentru doborâturile de vânt și zăpadă. Arboretele echilibrată au apărut ca urmare a intervențiilor antropice, de tăieri la ras.

Amenajamentul forestier prin studiile făcute punctual pentru fiecare parcelă stabilește posibilitatea detaliată de extragere progresivă, astfel încât pe de o parte să existe o valorificare superioară a resurselor naturale oferite de pădure, dar pe de altă parte să genereze o structură îmbunătățită a pădurilor, cu funcții optimizate, referindu-se la funcția de protecție a solului și apelor, funcția climatică, dar și la funcția de suport a biodiversității.

Totodată, amenajamentul propus va constitui o bază legală de intervenție în pădure, va aduce un grad de satisfacție materială a comunităților locale, cu impact asupra dezvoltării durabile la nivelul ariilor naturale de referință.

Bibliografie:

- a. Doniță, N. et al., 2005 – Habitatele din Romania, Editura tehnică Silvică , București
- b. Florescu, I., Nicolescu, N., - 1996, Silvicultura – vol. I – Studiul pădurii, Editura Lux Libris, Brașov
- c. Florescu, I., Nicolescu, N., - 1998, Silvicultura – vol. II – Silvotehnica, Editura Universității Transilvania, Brașov
- d. Lazăr, G., Stăncioiu, T., Tudoran, Gh., Șofletea, N., Candrea, St., Predoiu, Gh., 2008 – Habitate forestiere de interes comunitar incluse în planul LIFE05 NAT/RO/000176: Habitate prioritare alpine, subalpine și forestiere din România" – Măsuri de gospodărire, Editura Universității Transilvania Brașov
- e. Moisă, C., -2011, Studiul de evaluare adecvată amenajamente silvice, O.S. Penteleu, IRISILVA, Brașov

- f. Nicoară, A., -2011, Raport la studiul de evaluare adecvată a impactului amenajamentului silvic-păduri proprietate privată S.C. Scolopax SRL, Nehoiu, Județul Buzău, asupra sitului Natura 2000 SCI „Penteleu” g. Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului 2000 – 2. Norme tehnice pentru îngrijirea și conducerea arboretelor, București 78
- h. Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului 2000 – 3. Norme privind alegerea și aplicarea tratamentelor, București
- i. Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului 2000 – 5. Norme tehnice pentru amenajarea pădurilor, București
- j. Legea 46/2008, Codul Silvic
- k. O.U.G. nr. 57/2007
- l. Ordinului nr. 635/2002 – Normele privind stabilirea termenelor, modalităților și perioadelor de exploatare a mesei lemnoase din fondul forestier și a vegetației forestiere din afara fondului forestier
- m. Ordinului Ministrului Mediului și Pădurilor nr.19/13.01.2010:
- n. Ord. 1540/3.06.2011 – Instrucțiuni privind termenele, modalitățile și perioadele de colectare, scoatere și transport a materialului lemnos
- o. * * * EU Phare Project on Implementation of Natura 2000 Network in Romania 2008. Natura 2000 in Romania – Species Fact Sheets, București
- p. <http://en.wikipedia.org>
- r. Planul de management al sitului Natura 2000 Bârsău Șomcuta.
- s. Studiu de evaluare adecvată a efectelor potențiale asupra ariilor naturale protejate de interes comunitar din cadrul U.P.VII Păduri private.